

28.9.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

13 – 2011

Kokousaika: 28.9.2011 klo 18.00 – 20.51

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

13 – 2011

Mötestid: 28.9.2011 kl 18.00 – 20.51

Mötesplats: Gamla Råduset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslis-
ta i vilka någon har yttrat sig.

28.9.2011

165 §.....	5
Esityslistan asia nro 3	5
KAUPUNGINHALLITUKSEN KAHDEN VARAJÄSENEEN VALINTA.....	5
Valtuutettu Rauhamäki	5
166 §.....	5
Esityslistan asia nro 4	5
KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNNAN JÄSENEEN JA PUHEENJOHTAJAN VALINTA.....	5
Valtuutettu Rauhamäki	5
167 §.....	6
Esityslistan asia nro 5	6
YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNNAN JÄSENEEN JA VARAPUHEENJOHTAJAN VALINTA.....	6
Valtuutettu Ylikahri.....	6
170 §.....	6
Esityslistan asia nro 8	6
TERVEYSLAUTAKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA	6
Valtuutettu Rauhamäki	6
172 §.....	7
Esityslistan asia nro 10	7
HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖRAPORTTI VUODELTA 2010.....	7
Apulaiskaupunginjohtaja Sauri	7
Valtuutettu Peltola.....	8
Valtuutettu Hakanen	9
Valtuutettu Pajamäki.....	10
Ledamoten Oker-Blom.....	11
Valtuutettu Ylikahri.....	12
Ledamoten Björnberg-Enckell (replik).....	13
Valtuutettu Sarkomaa	13
Valtuutettu Hellström	14
Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)	15
Valtuutettu Hellström (vastauspuheenvuoro).....	15
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	15
Ledamoten Björnberg-Enckell (replik).....	16
Kaupunginvaltuuston I varapuheenjohtaja Bogomoloff.....	16
Valtuutettu Suomalainen.....	17

28.9.2011

Valtuutettu Lohi.....	18
Valtuutettu Hakanen	19
Valtuutettu Kantola (vastauspuheenvuoro).....	20
Valtuutettu Kanerva	20
Valtuutettu Kolbe	21
Valtuutettu Loukoila	21
Valtuutettu Luukkainen	22
Apulaiskaupunginjohtaja Sauri	22
Valtuutettu Kanerva (vastauspuheenvuoro).....	25
Valtuutettu Näre.....	25
Valtuutettu Ebeling.....	25
Valtuutettu Anttila.....	26
Valtuutettu Pajamäki (vastauspuheenvuoro)	26
Apulaiskaupunginjohtaja Sauri	26
 173 §.....	 27
Esityslistan asia nro 11	27
HELSINGIN KESTÄVÄN KEHITYKSEN TOIMINTAOHJELMAN LOPPURAPORTTI 2002- 2010.....	27
 Valtuutettu Hakanen	 27
Valtuutettu Peltola.....	28
Valtuutettu Vikstedt.....	29
Ledamoten Thors.....	31
Ledamoten Wallgren.....	32
Valtuutettu Taipale.....	33
Ledamoten Thors (replik).....	35
Valtuutettu Puhakka.....	35
Ledamoten Wallgren.....	36
Apulaiskaupunginjohtaja Sauri	36
Ledamoten Wallgren (replik).....	37
Valtuutettu Hakanen	38
Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)	38
 176 §.....	 39
Esityslistan asia nro 14	39
LAAJASALON KATUALUEEN (KOIRASAARENTIE VÄLILLÄ HOPEAKAIVOKSENTIE - TAHVONLAHTI) ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN (NRO 11910).....	39
 Valtuutettu Hakanen	 39
 178 §.....	 40
Esityslistan asia nro 16	40
VALTUUTETTUIJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN.....	40

28.9.2011

Aloite 2.....	40
Valtuutettu Arhinmäki.....	40
Valtuutettu Näre.....	41
Valtuutettu Vikstedt.....	42
Valtuutettu Kousa	42
Valtuutettu Autti	43
Valtuutettu Puhakka.....	44
Valtuutettu Rantanen.....	44
Valtuutettu Brax	45
Valtuutettu Kanerva	45
Valtuutettu Rauhamäki	46
Valtuutettu Taipale.....	46
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Bryggare.....	47
Valtuutettu Ingervo.....	47
Valtuutettu Brax	48
Valtuutettu Koskinen.....	48
Valtuutettu Rantanen.....	49
Valtuutettu Moisio	49
Valtuutettu Rauhamäki	50
Valtuutettu Arhinmäki.....	50
Valtuutettu Brax	51
Aloite 8.....	51
Valtuutettu Näre.....	51
Aloite 10.....	52
Ledamoten Thors.....	52
Valtuutettu Pakarinen (vastauspuheenvuoro).....	52
Aloite 13.....	52
Valtuutettu Bergholm	52
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro).....	53
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Bryggare.....	53
Aloite 14.....	55
Valtuutettu Asko-Seljavaara	55
Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)	56
Valtuutettu Näre.....	56
Valtuutettu Urho.....	56
Aloite 15.....	57
Valtuutettu Helistö.....	57

28.9.2011

165 §

Esityslistan asia nro 3

KAUPUNGINHALLITUKSEN KAHDEN VARAJÄSENEEN VALINTA

Valtuutettu Rauhamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Lea Saukkonen.

166 §

Esityslistan asia nro 4

KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNNAN JÄSENEEN JA PUHEENJOHTAJAN VALINTA

Valtuutettu Rauhamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Varsinaiseksi jäseneksi Arja Karhuvaara ja puheenjohtajaksi nykyinen lautakunnan jäsen Lasse Männistö.

28.9.2011

167 §

Esityslistan asia nro 5

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNNAN JÄSENEEN JA VARAPUHEENJOHTAJAN VALINTA

Valtuutettu Ylikahri

Kiitos, puheenjohtaja.

Valitaan yleisten töiden lautakunnan jäseneksi Otso Kivekäs ja varapuheenjohtajaksi nykyinen jäsen Jussi Heinämies.

170 §

Esityslistan asia nro 8

TERVEYSLAUTAKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA

Valtuutettu Rauhamäki

Puheenjohtaja.

Seija Muurisen varaksi Laila Inborr.

28.9.2011

172 §

Esityslistan asia nro 10

HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖRAPORTTI VUODELTA 2010

Apulaiskaupunginjohtaja Sauri

Puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut. Ordförande, bästa fullmäktige.

Nostan vuoden 2010 ympäristöraportista esiin vain muutaman keskeisen olettaen luonnollisesti, että olette uutterasti tutustuneet jaettuun aineistoon.

Helsingin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoite vuodesta 1990 vuoteen 2010 on toteutunut. Kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt olivat viime vuonna 10 % pienemmät kuin vuonna -90, joten kaupunginvaltuuston asettama tavoite saavutettiin. Ilmastotavoitteet ovat kuitenkin vuosi vuodelta kiristyneet ja tulevat epäilemättä edelleen kiristymään, joten haasteita on tiedossa. Helsingin Energian kehitysohjelma tulee omalta osaltaan vastaamaan näihin tavoitteisiin.

Liikenteen kehitys ei sen sijaan ole ollut yhtä suotuisaa. Henkilöautoliikenteen määrä on edelleen kasvanut, vaikka toisaalta myös joukkoliikenteen matkojen määrä on lisääntynyt. Ylipäänsä liikkuminen kokonaisuudessaan on edelleen lisääntynyt. Tulevaisuudessa kaupunkirakenteen tiivistäminen ja uusien asuin- ja työpaikka-alueiden keskittäminen olemassa olevien ja tulevien raideliikenneyhteyksien varteen on tässä keskeisessä asemassa.

Kaupungin organisaation paperinkulutus on vähentynyt miltei kolmanneksella vuodesta 2006. Uusien sähköisten tietojärjestelmien käyttöönotto tulee vähentämään paperinkäyttöä entisestään, ja nyt edessämme oleva Ahjo-järjestelmä on tässä tärkeä edistysaskel.

Kävin viime viikolla Kanadan Vancouverissa IRBC:n eli International Regions Benchmarking Consortiumin kokouksessa kertomassa Helsingin toimeliaisuudesta kestäväen kehityksen saralla. IRBC:ssä on mukana toistakymmentä kaupunkiseutua eri puolilta planeettaa: Espanjan Barcelona, Korean Daejeon, Irlannin Dublin, Japanin Fukuoka, Australian Melbourne, Saksan München, USA:n Seattle, Ruotsin Tukholma ja

28.9.2011

Kanadan Vancouver sekä tietysti meidän Helsingimme. Toiminnan tarkoituksena on vertailla kaupunkien aktiivisuutta kestävän kehityksen alalla ja oppia toisistamme.

Helsinki näytti olevan tässä porukassa varsin korkeassa kurssissa, ja eniten kiinnostusta herättivät meidän kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmämme, etenkin kaukolämpöjärjestelmän 93 %:n kattavuus kaupungin lämmitetystä tilasta, korkea joukkoliikenteen kulkumuutosuutemme ja Jätkäsaareen ja Kalasatamaan suunnitellut jätteen imukeräysjärjestelmät. Ylipäänsä jäi vaikutelma, että Helsingin ei tarvitse juuri hävetä saavutuksiaan kestävän kehityksen alalla mutta myös se, ettei meillä ole varaa jäädä lepäämään laakereillamme hetkeksikään.

Toivon aktiivista keskustelua ja palautetta, jonka kirjaamme muistiin yhdessä ympäristöjohtaja Pekka Kansasen kanssa.

Valtuutettu Peltola

Hyvät ihmiset.

Monet ympäristöasiat etenevät Helsingissä ja hyviä hankkeita on tekeillä, mutta kaupungissa edistettiin viime vuonna runsaasti myös kestävämmä kehitystä. Kevyen ja joukkoliikenteen osuutta koko kaupungissa ei onnistuttu parantamaan eikä myöskään joukkoliikenteen osuutta naapurikuntien rajoilla eikä poikittaisliikenteessä. Raideliikennekään ei pärjännyt lumipyryissä eikä kestänyt vahingontekoa eikä piittaamattomuutta, jotka kärjistyvät sääongelmiin.

Ihmisyystavallinen ja energiapihi liikenne on kaupungin kaavoituksessa ja liikennesuunnittelussa edelleen häviöllä henkilöautoille, joita valtuuston ja lautakuntien poliittinen enemmistö suosii. Paljon rahaa ja työtä käytetään tunneleiden ja siltojen rakentamiseen pysäköintipaikoiksi ja uusiksi liittymiksi. Autottomat alueet ovat kaavoituksessa supistuneet lähes olemattomiksi ja asuntokadut pursuavat henkilöautoja. Kevyen ja joukkoliikenteen suosio edellyttää näille liikkumisen tavoille turvallisia ja nopeita väyliä ja helppoja liityntäyhteyksiä. Ne vaativat hyvää suunnittelua ja rahaa mutta ovat paljon nopeampia toteuttaa kuin esim. Itäkeskuksen silta- tai tunnelihanke tai Pasilan tunneliratkaisut, joita kaupunki omissa lausunnoissaan valtioon päin yrittää kiirehtiä.

Valtuusto on hyväksynyt liikennesuunnitelmiin vasemmiston lausumia kehäväylien käytöstä tehokkaammin poikittaiseen bussiliikenteeseen. Kaupunkisuunnittelu vastaa näihin kuitenkin, että näitä parannuksia ei

28.9.2011

kannata katsoa aiheellisiksi ja jatkaa tunnelien ja siltojen suurhankkeiden valmistelua.

Toinen asia, missä valtuuston pitäisi ottaa tosissaan omat tavoitteensa, on rakentamisen ympäristövaikutukset. Valtakunnalliset energiatehokkuusvaatimukset ruokkivat uuden teknologian käyttöä, mutta sen ympäristövaikutuksista on aivan riittämättömästi tietoa, kuten aina uusissa asioissa. Helsingin kaupungin pitäisi kuitenkin olla maan paras rakennuttaja, jotta se pystyisi pitämään oman valtavan rakennuskantansa kunnossa ja tekemään siitä myös oikeasti kestävä. Tämä edellyttää kuitenkin myös kaupungin omaa rakennusyksikköä, joka panostaa yksinkertaisiin ja helposti korjattaviin rakenteisiin ja huolellisesti suunniteltuun ja tehtyyn työhön.

Nykyinen rakentamisen kilpailutusjärjestelmä ei ole valvottavissa eikä ohjattavissa. Siksi tarvitaan vakinaista työvoimaa, jonka osaaminen ja työssä oppiminen siirtyy työntekijältä toiselle ja hankkeesta toiseen ja säilyy kaupungin omana voimavarana.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingin kaupungin ympäristöjohtamisen painopiste näyttää siirtyneen virkamiehille, se näyttää hajaantuneen hallintokunnille ja supistuneen melko tekniseksi. Se on tietysti hyvä, että hallintokunnat ovat aktiivisia, mutta kaupungilla ei itse asiassa ole enää kattavaa ympäristöohjelmaa. Valtuuston päätettäväksi ei myöskään aiota tuoda toimintaohjelmia, ympäristö-, liikenne-, energia- tai kestävä kehityksen linjauksista. Käytännössä tämä merkitsee paitsi valtuuston myös asukkaiden jäämistä sivurooliin keskeisissä ympäristölinjauksissa.

Tämän ympäristöraportin mukaan talousarvion vähistäkin sitovista ympäristötavoitteista on toteutunut vain puolet. Kaikki toteutumattomat tavoitteet koskevat liikennettä, siis erityisesti joukkoliikennettä ja kevyttä liikennettä. Poikittaisessa liikenteessä joukkoliikenteen osuus lisääntymisen sijasta, kasvun sijasta on jopa vähentynyt. Liikenteen pakokaasujen takia typpioksidin vuosiraja-arvo ylittyi Helsingin keskustan alueella.

Kun katsotaan sitten, mitä meille kerrotaan joukkoliikenteestä vastaavan Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän toimenpiteistä, ainoa tässä raportissa mainittu toimenpide on osallistuminen autottomaan päi-

28.9.2011

vään. Jokainen meistä tietää, että Helsingissä sekin on typistetty melkein vitsin tyypiseksi.

Kasvihuonepäästöjen vähentämisessä on edetty lähinnä lisäämällä kivihillen sijasta maakaasun käyttöä. Sen sijaan Helsingin Energian kokonaispäästöt ovat raportin mukaan lähes 10 % vuoden -90 tasoa korkeammat. Uusiutuvan energian osuus on jopa hieman supistunut viime vuonna. Lisäksi energialaitoksen päästöt lasketaan tässä raportissa sellaisella tavalla, josta on vaikea saada mitään selkoa. Laskentatapana käytetään hyödynjakomenetelmää, jossa lasketaan sähkönkulutuksen aiheuttamat päästöt koko Suomen sähkötuotannon ominaispäästöjen 5 vuoden keskiarvona.

Tällainen hyödynjakomenetelmä voi olla ok kaukolämmön kohdalla, mutta sähkönkulutuksen päästöistä Helsingissä esitetyt luvut eivät oikeastaan kerro mitään. Ne eivät selviä myöskään Helsingin Energian vuosikertomuksesta, koska siellä HelenSähkö, HelenLämpö, HelenVoima ja HelenSalkunhallinta myyvät ja ostavat sekaisin toisiltaan ja sähköpörssistä. Helsingin Energia hankki 94 % sähköstä sähköpörssistä, jonne se ensiksi myi oman sähkönsä ja sitten siis pörssin avulla nosti sen hinnan pilviin. Tätä kannattaisi miettiä jossain vaiheessa, kun pohditaan Helsingin Energian linjauksia.

Tässä raportissa on paljon hyödyllistä tietoa mutta vähän esityksiä toimenpiteiksi. Esim. liikenteen osalta niitä toimenpiteitä kaivattaisiin kiireellisesti, kuten tässä on jo edellä tullut esiin. Aion palata kestävä kehityksen raportoinnin yhteydessä kysymykseen siitä, millä tavalla me valtuustona ja helsinkiläiset asukkaina voimme vaikuttaa näihin asioihin enemmän.

Kiitos.

Valtuutettu Pajamäki

Arvoisa puheenjohtaja, arvoiset valtuutetut.

Ympäristöraportti noin kokonaisuutena on minusta erinomainen paperi. Kiinnitän huomiota yhteen suureen seikkaan, joka toistuvasti tästä raportista minusta puuttuu, ja se on nimenomaan Vantaanjoki. Vantaanjoesta ehkä pienenä tilastona, joka minusta ympäristöraporttissakin olisi hyvä mainita, on se, että vuonna 2009 Vantaanjokeen päästettiin 23 milj. litraa jätevetä ja vuonna 2010 53 milj. litraa jätevetä. Joten Vantaanjoki on käytännössä Tuusulan, Nurmijärven ja Riihimäen – miten sen nyt sanoisi – avoviemäri. Viime keväänä Riihimäen ulosteet vedet-

28.9.2011

tiin suoraan Vantaanjokeen Karoliinanojan ylivuotopaikan kautta. Tämä tilanne on mielestäni ihan kestävä.

Jos Helsingin kaupunki ottaisi tämän asian tosissaan, se aloittaisi välittömästi neuvottelut näiden kaupunkien kanssa. Ainakin kaupunginvaltuutettuna ja kaupunginhallituksen jäsenenä haluaisin kuulla, mikä on se todellinen hintalappu, mitä se maksaa, että tätä toistuvaa ulosteiden vetämistä Vantaanjokeen ei enää tulisi. Vähän vitsinä voisi sanoa, että jos meillä olisi suurlähettiläs Riihimäessä, Helsingin olisi syytä vetää se nyt kotiin, mutta kun meillä ei ole, niin minun täytyy tyytyä ponteen, jota kai voi kutsua toivomusponneksi. Ponteni on seuraavalla tavalla diplomaattinen:

Helsingin kaupunki aloittaa välittömästi neuvottelut Riihimäen kaupungin ja tarvittaessa muiden kanssa, jotta järjestelmällinen Vantaanjoen tuhoaminen saataisiin pysäytetyksi.

Näin.

Ledamoten Oker-Blom

Ärade ordförande, bästa fullmäktigeledamöter.

Jag stöder varmt Pajamäkis förslag. Den här frågan har vi diskuterat flera gånger tidigare. Jag tycker att det är bra att vi tar tag i det också i den här formen. Sen skulle jag samtidigt vill säga att det är bra att vi har gått in nu för att spara papper i den här staden och det här ? systemet börjar vi så småningom bli vana med. Fortfarande finns det en hel del möjligheter att spara papper på andra håll i staden. Jag hoppas att det är någonting som sekreterarna Sauri och Kasanen ? här antecknar och funderar på åtgärder för.

Samtidigt istället för att göra ett formellt förslag när vi nu har så här goda sekreterare här så skulle jag önska att man nu tittar på användningen av engångstallrikar, plastmuggar och annat dylikt i staden. I vårt grupprum har vi fortfarande plastmuggar som jag har sagt om i flera år. Jag tycker att det är lite konstigt, vi sitter i samma rum och vi har kaffekoppar av porslin men plastmuggar fortfarande. Inom staden tycker jag att vi bra skulle kunna gå in för en sådan linje att vi inte över huvudtaget använder engångskärl.

Tack.

28.9.2011

Valtuutettu Ylikahri

Kiitos, puheenjohtaja.

Jälleen kerran mielenkiintoista luettavaa tämä ympäristöraportti. Muutama asia siitä:

Meidän ei pitäisi suhtautua tähän raporttiin niin, että meille virkamiehet kertovat kerran vuodessa, miten asiat ovat menneet, vaan meidän pitää nähdä tämä niin, että tässä ympäristökriteerit ja -tavoitteet, -mittarit tuodaan näkyviksi, ja meidän pitää mitata kaikkia päätöksiämme ja toimintaamme näiden mittareiden avulla. Me osaamme hyvin tarkkaan laskea aina rahallisesti, että nyt tehdään budjetti, että tässä on raami, jossa pitää pysyä. Meidän pitäisi myös muissa tavoitteissa pystyä samanlaiseen, että tässä on raami, kuinka paljon me saamme päästää hiilidioksidia ilmakehään, tai tässä on raami katujen pienhiukkasille. Siinä on pysyttävä, ja siihen pitäisi suhtautua yhtä vakavasti kuin rahallisiin tavoitteisiin.

Niinpä myös meidän päättäjien pitäisi – nyt meillä on tulossa isoja asioita eteen – jos me voimme vaikuttaa siihen, onko meillä jatkossa täällä takana vihreitä vai punaisia laatikoita enemmän, esim. meille tulee Helsingin Energian suuret investoinnit, niin siinä pitää rahan lisäksi todellakin katsoa, mikä on hiilidioksiditase eri vaihtoehdoissa, miten me kehitämme kaukolämpöjärjestelmäämme.

Toinen, minkä näen todella suurena mahdollisuutena Helsingin kaupungille hyvin monessa suhteessa mutta myös tässä ympäristötavoitteiden saavuttamisessa, ovat meidän uudet asuinalueemme, jotka nyt alkavat rakentua. Jätkäsaari, Kalasatama, Kruunuvuorenranta, Keski-Pasila. Me pystymme luomaan tiivistä kaupunkia, jossa uudet talot ovat ihan erilaista energiatehokkuusluokkaa kuin vanhat, ja tässä me pystymme myös puuttumaan siihen, mikä tässä raportissa on kaikkein eniten punaisella, eli nämä liikenteen indikaattorit. Kun me luomme näistä kaupunginosista sellaisia, että siellä pystyy kävelemään ja pyöräilemään mahdollisimman hyvin kaikkiin palveluihin ja kauppoihin ja sen jälkeen vaihtoehdoksi tulee joukkoliikenne, vasta sitten tarvittaisiin yksityisautoilua.

Minun lempilapseni tämän ympäristöraportin käsittelyn yhteydessä on ollut pyöräily. Kuten täällä näkyy, pyöräily on edelleen täällä punaisella. Meidän pitää jatkaa ponnistelujamme pyöräilyn kehittämiseksi. Onneksi se nyt näkyy tuolla Helsingin kaduilla, että pyöräily on selkeästi lisääntynyt, ja meidän pitää jatkaa tätä kehitystä, koska meillä on vielä hyvin paljon matkaa tähän 15 %:iin, johon olemme sitoutuneet.

28.9.2011

Minä itse näen tämän asian niin, että me olemme ehkä vähän liikaa puhuneet keskustan kävelykaduista. Toiset sanovat, että siihen tarvitaan autotunneleita, toiset sanovat, että ei tarvita. Mutta meidän pitäisi enemmän miettiä juuri niin kuin äsken sanoin näistä uusista asuinalueista, että meidän pitäisi koko Helsinki rakentaa sillä tavalla, että siellä kadut ovat turvallisia liikkua jalan ja polkupyörällä ja sitten siellä pystyy menemään myös joukkoliikenne ja yksityisautot silloin kun niitä tarvitaan. Minä vastustan sellaista kaupunkikehitystä, että tehdään moottoriteitä, jotka sitten jossain kohdassa sukeltavat maan alle, jotta siinä päällä pystyy kävelemään. Meidän pitää koko kaupunki kehittää kestävästi liikkuvasti ?

Kiitos.

Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)

Tack, fru ordförande.

Jag har alldeles samma uppfattning som ledamoten Ylikahri här innan vad gäller just betonandet av cykling. Det är så att om vi nu får den här trafiklösningen på ett sådant sätt att fungera...mikäli haluamme aidosti saada pyöräilyn toimimaan, kyllä pitää nyt tässä vaiheessa käydä keskustelua siitä, eivätkö pyörät kuulu sinne liikenteen sekaan vaan omalle kaistalle kadulle. Tällä hetkellä varsinkin keskustan alueella on erittäin vaarallisia tilanteita, joissa pyöräily, koirat, lapset ja jalankulkijat joutuvat tappelemaan tilasta. Olen sitä mieltä, että Helsingissä tarvitaan nyt pyöräkaistat sinne minne ne kuuluvat eli kaduille.

Kiitos.

Valtuutettu Sarkomaa

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Mielestäni Helsingin pitää olla vesiensuojelussa, Itämeren suojelussa edelläkävijä, ja tässä me olemme tehneet monia hyviä asioita, olemme olleet aloitteen tekijänä. Tämä Vantaanjoki-asian esille nostaminen oli hyvä asia. Pitäisin ihan hyvänä, että ympäristöjohtaja tai apulaiskaupunginjohtaja käyttäisi tästä puheenvuoron.

Sitten toiseen asiaan: Me emme ole onnistuneet liikenteen meluhaittojen kuriin saamisessa, ja tästä kyllä kannan huolta. Muistan, kun asiaa pohdittiin ympäristölautakunnassa, olin vanhan ympäristölautakunnan

28.9.2011

puheenjohtaja. Meluhan ei ole pelkästään viihtyvyydsasia vaan se on iso terveyshaitta. Kun katsotaan, että yli 30 % helsinkiläisistä asuu sellaisella alueella, jossa melutaso todellakin ylittää tämän 55 dB:n ohjearvon, meillä on todella paljon tehtävää. Totta kai ennaltaehkäisy, aivan kuten tässä raportissa linjataan ja lautakunnat, raporttia valmistelevat tahot ovat linjanneet, ennaltaehkäisy on aivan selvää, mutta valtaosa Helsingin kaupungista on valmiiksi rakennettu. Vanhat kaupunkialueet ovat todella haastavia. Me tiedämme, että meillä on kaupungin osalta liian vähän resursseja. Valtiovalta ei vielääkään ole ymmärtänyt, että melu on aito ongelma. Tietysti meidän kansanedustajien pitää tehdä työtä, että liikenne- ja viestintäministeriössä ymmärretään, että meluun pitää myös valtiiovallan osalta voimavaroja suunnata.

Kysyisin nyt vielä kun tässä uusia keinoja ihan selvästi tarvittaisiin, että vähemmällä voitaisiin tehdä paremmin, niin onko tulossa uutta tutkimusta, uusia keinoja, millä tavalla me voisimme vanhoilla kaupunkialueilla tätä melua saada kuriin? Vaikka meluesteistä on kirjattu raporttiin, että ne eivät ole autuaaksi tekeviä, niin ihan selvää on, että meillä on alueita, joissa odotetaan näitä meluesteitä, ja meluesteet pitäisi myös rakentaa sillä tavalla, että ne eivät kanavoi melua vaan oikeasti melua pystytään hiljentämään. Halusin kysyä vielä tässä, että mikä tilanne näiden osalta on, kun täällä on vastaajat paikalla.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuten Ylikahrikin, haluaisin minäkin sanoa muutaman sanan pyöräilystä. Meillä on vielä tehtävää tähän tavoitteeseen 15 %:n kulkuosuudesta vuoteen 2020 mennessä. Odotan kyllä innolla, mitä pyöräilyprojektilla saadaan aikaiseksi. Sekä tässä suunnittelussa että ihan katukuvassa näkyy, että pyöräily on kyllä nousussa. Itse haluaisin todeta muutaman asian. Esim. pyöräteiden merkitseminen on tällä hetkellä edelleen surkeaa. Melkein aina kun lähtee tuntemattomille seuduille, eksyy. Lisäksi meillä on uusiakin risteyksiä, joissa pyöräteiden kulku on suunniteltu erittäin hankalaksi.

Sitten meillä on hyvin asukkaiden osalta vähäautoinen kaupunginosa Kallio, jonka läpi kulkee tie, jonka vartta edelleenkään ei pääse polku-pyörällä. Ei varmaan ole kenellekään yllätys, että sille Hämeentielle tarvittaisiin viimeinkin pyörätie. Tällainen ihan pieni esimerkki, näin kaupunki voisi esimerkkinä, olisi ihan suotavaa, että kaupungintalon edessä olisi esim. pyöräteline. Olen sitä mieltä, että meidän kaupunkiimme autot eivät vaan yksinkertaisesti mahdu, jos ne lisääntyvät sitä

28.9.2011

tahtia, mitä ne ovat lisääntyneet. Kaikkien päästöjen lisäksi ne vievät mielettömästi tilaa, ja investoinnit, joita suunnitellaan lisääntynyttä auto-liikennettä varten, ovat todella suuria. Samalla rahalla saataisiin aika paljon enemmän aikaiseksi esim. kevyessä liikenteessä, jonne pitää kannustaa ihmisiä, mutta en sano kevyt liikenne vaan pyöräily, koska on hyvä, että se on rinnastettu nopeaan kulkuun. Mutta ehkä pelkät porkkanat eivät riitä vaan tarvitaan myös rajoitteita autoliikenteelle.

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Hellström ehdotti Hämeentielle pyörätietä, sitä on moneen kertaan selvitetty. Hämeentie on yksi suurimmista julkisen liikenteen sääntuloväylistä, ja sitä on moneen kertaan selvitetty, että jos siinä on kaksi kaistaa, toinen on julkiselle liikenteelle ja toinen on autoille, plus sitten keskellä Hämeentietä on lukemattomia ratikoiden kaksisuuntaisia kaistoja. Ehdottomasti Hämeentielle ei voida kyllä rakentaa pyörätietä, se on tutkittu. Sen sijaan Sörnäisten rantatiellä on erinomaiset mahdollisuudet. Yksi kortteli alaspäin, niin toivon, että vihreät voisivat käydä katsomassa koko Hämeentietä ja sen mahdollisuuksia. Se on myös jalankulkijoille erittäin tärkeä katuosuus.

Valtuutettu Hellström (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Anttila, olen kyllä käynyt Hämeentiellä, olen ollut töissäkin Hämeentien varrella, että seutu on kyllä ihan tuttu. Kyllä sinne Hämeentielle oikein hyvin mahtuisivat bussit, raitiovaunut, pyöräilijät ja kävelijät. Vähennettäisiin vain niitä yksityisautoja.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Minä tuossa jatkan edellistä. Minulla on työpaikka, minun toimitukseni on Hämeentie 48:ssä ja ajan fillarilla siitä melkein koko ajan. Ehdottomasti mahtuu, se jalkakäytävä on leveä kuin mikä. Se on täysi parkkipaikkoja tai siis väärin pysäköityjä autoja aina toisinaan, mutta samalla tavalla kuin Bulevardi, joka on vielä kapeampi, sen pystyy siihen tekemään. Me olemme Maijan kanssa tapelleet tästä jo 10 vuotta kaupun-

28.9.2011

kisuunnittelulautakunnassa monta kautta sitten taaksepäin. Se on ihan selvä, että siihen tulee ennen pitkää, koska se on helposti järjestettävissä. Ainoa ongelma on muutaman bussipysäkin kohta, missä pitää järjestää.

Sillä on iso merkitys. Tällä hetkellä pyöriteitä tehdään, esim. meille Roihuvuoreen tehtiin Sahaajankadulle keskelle teollisuusaluetta sellaiseen paikkaan, missä ei jalkakäytävälläkään kävele ketään. Sen sijaan Hämeentie on keskeinen sisääntuloväylä niin autoille kuin polkupyöräilijöille, kaupunkiin tuleville, työpaikkaliikenteessä. Ja yksikään autoilija ei pidä siitä, että pyöräilijöitä on siellä ajoväylällä, koska se on kaikille osapuolille hankalaa aamuruuhkassa.

Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)

Kiitos, puheenjohtaja.

Olen ihan samaa mieltä siitä, että tässä tavallaan tarvitaan nyt sellainen kokonaisremontti sen suhteen, miten me katsomme sitä tilaa, sitä yhteistä sekä jalkakäytävää että katutilaa. Sitten se pitää vaan jaotella niin, että sinne mahtuvat pyörät joukkoon. Tällä hetkellä meidän katutilamme suunnittelu myös silloin kun avataan katu ja remontoidaan, se katu jää aina ilman pyöräilijöiden tilaa. Kyllä sinne pitää mahtua joukkoon nyt vaan ne pyörät, koska ei tästä muuten mitään tule. Näin on myös Kööpenhaminassa, Tukholmassa katsottu tätä asiaa. Jotta pyöräily on aidosti ajallisestikin ja muuten mukavuuden suhteen sellainen vaihtoehto, johon autoilijat tarttuvat, niin silloin tarvitaan kunnon väylät ja ei mitään sellaista pientä piperrystä niin kuin Bulevardilla.

Kiitos.

Kaupunginvaltuuston I varapuheenjohtaja Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta Pajamäki on ollut sangen oikealla asialla tässä. Olen iloinen siitä, että tällaiseen ympäristöpolitiikasta käytävään keskusteluun tulee oikeita, tärkeitä, konkreettisia asioita, joita kaikkien on helppo ymmärtää. En sen sijaan ymmärrä sitä, että täällä nyt suunnitellaan pyöriteitä milloin mihinkin, koska siihen tässä salissa pätevyys riittää juuri sen verran kuin tähänkin saakka, joten esittäisin, että pysyttäydytään nyt niissä asioissa, joita ymmärretään, koska niitä on sen verran vähemmän.

28.9.2011

Tämä ympäristö muutoin ja mitä liittyy veden laatuun ja Itämereen, niin minulla oli mahdollisuus piipahtaa Istanbulissa viime viikolla ja panin merkille, että Bosporin rannat ovat selkeästi kirkkaamman veden vallassa ja puhtaampia kuin Helsingin rannat. Se on aika yllättävää, koska eri tietojen mukaan kaupungissa ja sen ympäristössä asuu 14–16 milj. ihmistä, joka on taas melko paljon. Nyt me olemme sallineet Suomessa sen, että maanviljelijät ovat saaneet tähän saakka aika suruttomasti käsitellä peltojaan ilman, että sillä olisi ollut varsinaista velvoitetta huolehtia niistä valumista. Niinpä me olemme täällä tilanteessa, jossa tuotetaan korkeaan hintaan suhteellisen huonoja elintarvikkeita vahvasti ympäristöä rasittamalla duopolin myytäviksi. Se ei ole sen enempää kuluttajille kuin ympäristöihmisillekään mikään kauhean hyvä tilanne.

En mene tähän pyöräasiaan sen enempää, mutta kun nyt ympäristöstä puhutaan, niin toteaisin vain lopuksi, että olen muuten sitä mieltä, ettei Romaniaa ja Bulgariaa kuulu päästää Schengeniin ja ettei niiden paikka ole myöskään nykyisessä Euroopan unionissa. Mutta sehän ei tähän asiaan liity, sekään.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Suomalainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Minunkin mielestäni valtuutettu Pajamäen tekemä ponsi on erinomainen. Välillä tuntuu siltä, että me tässä raportissakin kiinnitämme aika paljon huomiota niihin päästöihin ja siihen saastumiseen, mikä tulee meidän itse käyttämiltämme laitoksilta, niin kuin täällä puhutaan Viikmäen jätevedenpuhdistamosta aika paljon. Mutta sitten kun ajatellaan, että joku mikä tulee joen myötä jostain tuolta kaukaa, niin vähän sillä tavalla, että sehän ei ole Helsinkiä, joten meillähän ei ole mahdollisuuksia siihen vaikuttaa. Minusta on tosi hyvä, että Pajamäki teki tämän hieman tiukansävyisenkin ponnen, joka sanoo ”jotta järjestelmällinen Vantaanjoen tuhoaminen saataisiin pysäytettyä”.

En tiedä, tuhoaako Riihimäki tarkoituksella tai muut joen yläjuoksulla olevat kunnat tätä jokea, mutta se on ihan totta, että me, jotka asumme siellä jossain Vantaanjoen liepeillä, ensinnäkin olemme havainneet, että siellähän on ihan uimarantoja, kesällä mahtavia paikkoja mennä, siellä voi ulkoilla. Kuitenkin se vesi on useimmiten tyydyttävässä kunnossa, mutta silloin kun tulee näitä suuria sateita ja suuria tulvia, kyllä se aika usein ilmeisesti syksyisin on, tapahtuu vesien sekoittuminen jä-

28.9.2011

tevesiin, eli ne pääsevät siellä Vantaan yläjuoksulla Vantaanjokeen. Voi olla vielä uimakausi, voi olla kuitenkin sellainen kausi, että jokea ja joen vettä haluttaisiin käyttää johonkin muuhunkin kuin vain katsella sitä.

Minä kannatan tätä pontta. Jätevesi ei tunne kuntarajoja. Minusta olisi hyvä, että me alkaisimme tiukasti keskustella näiden yläjuoksulla olevien kuntien kanssa, oli se sitten Riihimäki tai joku muu, että niitä sellaisia päästöjä, ihan turhia jätevesien päästöjä, sinne ei tulisi. Nykysteknikalla siihen pitäisi päästä.

Kiitos.

Valtuutettu Lohi

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin puhun tästä Vantaanjoesta. On tärkeää, että siitä puhutaan ja tärkeää, että valtuutettu Pajamäki teki tuon ponsiehdotuksen. Tässä kuitenkin pitää muistaa joitakin asioita. Tätä jätevesiasiaahan hoitaa himmeli eli ei suoraan Helsingin kaupunki vaan Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä, joka on kyllä paneutunut tähän asiaan. Meillä oli viime talvena eräs seminaari, jossa tärkeänä osana oli tämän asian selvittäminen. Olen itse käyttänyt tästä pari painavaa puheenvuoroa, jonka täällä oleva HSY:n nykyisen hallituksen puheenjohtaja Hannele Luukkainen voinee todistaa.

Mutta tässä ongelma siellä latvoilla, Riihimäellä ja siellä, on se, että siellä on sekavien viemärijärjestelmä, joka tarkoittaa sitä, että jätevedet, sadevedet ja lumien sulamisvedet menevät samaan viemäriin. Puhdistuslaitoksia ei ole mitoitettu siellä sitä määrää silmällä pitäen, että on rankasateita tai lumet sulavat äkillisesti. Asiantuntijat väittävät, en tiedä ovatko nyt ihan täysin oikeassa, mutta väittävät, että minkäänlaista jätevesipuhdistuslaitosta ei ole millään lailla järkevää tehdä niin suureksi kapasiteettiltaan, että se voisi puhdistaa tällaiset huiput. Siellä on tietääkseni joitain selkeytysaltaita, joissa ohijuoksutusten aikana, jolloin kapasiteetti puhdistamossa ei riitä, sitä vähän seisotetaan, ettei se nyt ole ihan sitä itseään, joka sieltä tulee. Kun valtuutettu Pajamäki kysyi tämän korjauksen hintalappua, en sitä täsmälleen tiedä, mutta joka tapauksessa kaksinkertaisen viemärijärjestelmän tekeminen on kallista.

Oikein tietysti on neuvotella. Mitään käskyvaltaahan HSY:lläkään ei ole sinne suuntaan, mutta nyt on juuri tänä vuonna tässä asiassa tapahtunut sellainen edistys, että HSY:n ja Vantaanjoen vesiensuojeluyhdistyksen toimesta on laadittu tällainen esiselvitys, jossa kartoitetaan on-

28.9.2011

gelmia ja kartoitetaan sitä, mitä pitäisi tehdä ja voitaisiin tehdä. Siinä ei ole vielä yksinkertaista toimenpideohjelmää, mutta kyllä se asia on jonkin verran siitä nytkähtänyt eteenpäin.

Sitten tässä on oma osuutensa valtiovallalla. Valtion ympäristöviranomaiset ovat myöntäneet tällaiset ohjuoksutusluvut näissä tietyissä tilanteissa. Kun kansanedustaja Sarkomaakin piti asiaa tärkeänä, niin heittäisin nyt palloa vähän sinne kansanedustajien suuntaan myöskin, että sieltä päin asiaa voitaisiin jollain lailla hoitaa. Tässä tarvitaan sitten poliittista voimaa, HSY, Helsinki mutta myös valtiovalta, että tämä on kyllä erittäin tärkeä asia. Tässä on yli miljoonan ihmisen asuinalue Vantaanjoen vesistön vaikutuspiirissä.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

On hyvä, että tässä katsotaan asioita Helsingin omaa aluetta laajemminkin. Toivottavasti tämä laajempi näkökulma näkyisi myös esim. Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymässä, kun tehdään päätöksiä biopolttoaineratkaisuista, joissa se näköjään on tähän mennessä unohtunut.

Omasta pihapiiristä pitää tietysti myös kantaa huolta. Esim. näissä ohjuoksutuksissa ja niistä johtuvassa ravinteiden leviämisessä mereen ei ole kysymys valitettavasti pelkästään Helsingin naapurikunnista vaan myös Helsingin kaupungin omiin vesilaitoksiin liittyvistä ongelmista. Tai liikenteen melu, joka täällä aiheellisesti nostettiin esille: osittain siihen että kolmasosa helsinkiläisistä altistuu meluhaitoille, vaikuttaa se, että valtiovalta on osoittanut liian vähän rahaa melusteiden rakentamiseen. Mutta kyllä siihen on vaikuttanut tämä valtuuston enemmistökin useilla päätöksillä, joissa on päätetty varoituksista huolimatta rakentaa lisää melualueelle. Tässä mielessä toivon, että me tällä kertaa varsinkin kun puhutaan Helsingin kaupungin ympäristöraportista, miettisimme toimenpiteitä, joihin me voimme itse suoraan ja välittömästi vaikuttaa. Toivottavasti tältä osin keskustelu jatkuu myös seuraavassa asiakohdassa.

Kiitos.

28.9.2011

Valtuutettu Kantola (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun valtuutettu Hakanen nyt jo toistamiseen vähän moittii täällä meitä HSL:n hallituksen toimista, minä nyt muistuttaisin, että vaikka tässä raportissa liikenne on kuitenkin keskeisessä osassa, että paljonhan on tehty. HSL aloitti viime vuoden alusta toimintansa, ja mm. tämä biopolttoainekysymyshän on ihan jatkuvasti käsittelyssä. Siinähan on tämä ongelma, että sitä polttoainetta ei ole riittävästi saatavilla, eli se on sillä tavalla ongelmallinen kilpailukriteeri. Nyt sitten keskustellaan tietysti vielä siinä sen polttoaineen sisällä siitä, että minkälainen, millä tavalla tuotettu polttoaine olisi järkevää käytössä.

Valtuutettu Kanerva

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä on hirmuisesti hyssytelty pyöräilyn puolesta, niin halusin ottaa pikkuisen kantaa autoilijana ja jalkamiehenä – sellaisiakin nimittäin tässä maassa on.

”Auto ajoi polkupyörän päälle”, luemme usein sen otsikon. Mutta kuitenkin totuus on, että monet polkupyöräilijät terrorisoivat katuja ja liikennettä. Auton takaa saattaa sujahtaa yhtäkkiä polkupyörä tuplanopeudella autoon verrattuna, vaihdepyörä, 30–40 km:n tuntinopeudella ja kiepsahtaa nopeasti suojatiellä autoilijan eteen. Siinä ei kovinkaan paljon ole tehtävissä. Pyöräilijät eivät maksa mitään, ne pummaavat oikeastaan autoilijan maksamilla kaduilla. Nyt kaduista on viime päivinä varattu isoja osia pyörille. Ne tukkivat autoilun, aiheuttavat lisää ruuhkia, kaasuja jne. Pitäisikö pyörät rekisteröidä ja panna verolle niin kuin autotkin, kuten monessa maassa? Entä nopeudet, pitäisikö nopeusrajoituksia laittaa? Tällainen vaihdepyörä saattaa painaa 40–50 km:n tuntinopeudella suoraan melkein ihmisjoukkoon pahimmillaan. Entä syksyllä kun asfaltti jäätyy? Miten sitten käy näille keskelle autotietä tehdyille pyöräväylille, jotka nyt on sinne maalattu?

Pyöräilijät vaatisivat koulutusta ja poliisin pitäisi valvoa, ja lehdistö voisi panna ihan oikeita otsikoita lehtiin, joissa lukee, että ”pyöräilijä ajoi auton alle” eikä niin, että ”auto ajoi pyörän päälle”. Tämä pyöräilystä, kiitos.

28.9.2011

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä Pajamäen aloitteen tai ponnien innostamana jäin pohtimaan kaupunginhallituksen Pietarin-matkaa juhannuksen jälkeen, jossa oikeastaan meidän kannaltamme ehkä tärkeimpiä päätöksiä on tehty viime vuosien aikana, eli Pietarin vesistöjen puhdistusjärjestelmä, kuten Vodokanalin toimitusjohtaja meille selitti. Silloin selvisi sellainen asia, että tämä on aika pitkälti tehty helsinkiläisen vesi-insinööriosaimisen voimin, eli yhtäkkiä selvisi, että Pisan ohella meillä on muutakin vietävää, nimittäin vesiosaimista. Jäin pohtimaan tätä lähtökohtaa siihen, että tässä olisi mahdollisuus kaupungin oman vesipolitiikankin tekemiseen, eli nostaa tämä meidän aika vahva osaamisemme esiin. Täältäähän on luettavissa esim. että Helsingin asukkaiden kokonaiskulutus on laskenut 4 litraa asukasta kohti vuorokaudessa, eli tällaisia pieniä helmiä, joita sopisi nostaa esiin. Eli vesiohjelma ja siihen liittyvän osaamisen ylpeys -asetelma olisi sellainen, jota voitaisiin laajemminkin markkinoida. Vesi on ? valtuuskunnan yksi ohjelmapilari ja tulevaisuuden suuria kysymyksiä, miten vesi hoidetaan.

Ehkä muutama sana toisesta asiasta, josta ajattelin kommentoida, oikeastaan kysyä apulaiskaupunginjohtaja Saurilta, kun en nyt löytänyt suoranaisesti mitään vastausta kysymykseen – siihen, että miten tämä kaupungin roskakoriohjelma etenee. Meillähän kirjoitetaan nyt, että strategia lähtee siitä, että Helsinki on eturivin toimija globaalin vastuun kantamisessa, mutta viimeksi tänään kun fillaroin kaupungilla, yritin katsoa, että onko vihdoinkin ja viimein kotikaupunkiniikin bussipysäkkeihin saatu roskikset, niin eipä näkynyt. Eli ihan tällainen arkinen asia, mitähän tälle bussipysäkkien roskishankkimiskampanjalle kuuluu? Koska ne saadaan?

Valtuutettu Loukoila

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä ympäristöraportissa todetaan yhtenä tärkeänä tavoitteena vesiensuojelu. Täällä nyt on puhuttu paljon Vantaanjoesta, sinällään ihan hyvä. Pajamäen tekemä ponsi on ihan kannatettava. Mielestäni on kuitenkin käsittämätöntä, että Helsingin kaupunki itse saastuttaa omia rantojaan ja hävittää esim. talven lumia mereen. Väitetään, että mereen kaadettu lumi on puhdasta. Lumi voi olla tietenkin puhdasta, mutta mitä kaikkea roskaa ja törkyä ja pyörän raatoja ja muita siinä meren pohjaan uppoaa? Ymmärrän, että lumenkaatopaikkoja on vaikea löytää ja niitä

28.9.2011

vastustetaan. Väärin sijoitettuna ja huonosti suunniteltuina ja rakennettuina ne ovatkin todella pahoja ympäristöhaittoja. Jos me ajattelemme nykytekniikkaa, kyllä olisi mahdollista rakentaa ympäristöystävällisiä, maanvaraisia lumenkaatopaikkoja, joissa eri ympäristötekijät on otettu huomioon. Tähän toivoisin, että Helsingin kaupunki panostaisi enemmän ja lumenkaato mereen lopetettaisiin.

Kiitos.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan lämpimästi valtuutettu Pajamäen tekemää toivomuspontta. Minusta valtuutettu Lohi tuossa omassa puheenvuorossaan antoi todella hyvän kuvan siitä kokonaistilanteesta, mikä se on. HSY:n hallituksessa, jonka puheenjohtaja olen, olemme tätä asiaa käyneet läpi ja pohtineet. HSY:hän teetti selvityksen siitä, mitkä tahot Vantaanjokea eniten saastuttavat ja rehevöittävät. Syylliset ovat selvillä, mutta HSY:llä ei ole minkäänlaista työkalua työkalupakissaan tai ruuvipenkkiä siitä, millä nuo latvavesien kunnat saataisiin kuriin ja laittamaan nuo jätevedenpuhdistamonsa kuntoon. Ne ovat aika kalliita juttuja, ja ne ovat kuntien omassa päätöksenteossa. Mutta jos Helsinki pystyy niitä yhtään painostamaan, asia on hyvä.

Valtuutettu Kolbe omassa puheenvuorossaan kehui sitä, kuinka kaupunginhallitus oli käymässä Pietarissa ja sai hyvän selvityksen siitä, miten viemärijätteet siellä rupeavat olemaan kunnossa. En tiedä sitten, esiteltiinkö teille sitä kolikon toista puolta, eli se kaikki määrä, mikä tällä hetkellä yhdyskuntajätepuolella onnistutaan puhdistamaan, kumoutuu sillä, että siellä Pietarin alueella tai Leningrad Oblastin alueella on niitä jättikanaloita, 20 milj. kanaloita ja kaikki muu maatalouden tehotuotanto lisäksi, ja kaikki ne jätteet, niiden ulosteet ja muut valuvat suoraan puhdistamattomana Suomenlahden pohjukkaan. Myös Vantaanjoen osalta maatalous latvavesistöjen varrella on erittäin suuri saastuttaja ja rehevöittäjä. Maatalouden suhteen meillä on todella paljon tekemistä vielä.

Apulaiskaupunginjohtaja Sauri

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut. Ordförande, bästa fullmäktige.

Tässä vaiheessa muutama vastaus esitettyihin kysymyksiin ja ehkä muutama kommenttikin.

28.9.2011

Valtuutettu Hakanen kysyi, että millä tavalla valtuusto pääsee määrittämään näitä ympäristötavoitteita ja seuraamaan niitten toteutumista. Ympäristöpolitiikan Helsingissä on sellainen, että pitkään ympäristökysymykset olivat ikään kuin sivuraide kaupungin toiminnassa. Nyt monen vuoden jälkeen tällä valtuustokaudellahan ne ovat mukana valtuuston strategiaohjelmassa, osana kaupungin normaalia toimintaa, eikä mikään tällainen extra-asia, joka kulkee tuossa viereisellä raiteella. Tähän perustuu kaupungin nykyinen ympäristöpolitiikka, että se on osa kaupungin kokonaisstrategiaa. Strategiassa esitetään ympäristötavoitteita, siitä on johdettu sitten sitovia ympäristötavoitteita eri hallintokunnolle, ja ympäristötavoitteet ovat mukana kaikessa suunnittelussa, integroituna kaupungin normaaliin toimintaan.

Valtuutettu Pajamäki otti esille tämän Vantaanjoen, mikä on erittäin hyvä asia. En nyt tiedä, pitäisikö täältä kommentoida esitettyä pontta, mutta se antaisi erittäin hyvän selkänöjan tai vahvistaisi sitä selkänöjaa, millä Helsinki nyt pyrkii tähän koko Vantaanjoen tilaan vaikuttamaan. Mikä ihmeellisintä, Riihimäki esimerkiksi toimii voimassa olevalla ympäristöluvalla, kuten valtuutettu Lohi tässä äsken jo totesi. Aluehallintoviranomainen on myöntänyt sen kaltaisen ympäristöluvan, että Riihimäellä on oikeus ylijouksutukseen poikkeustilanteissa.

Kävin itse viime huhtikuussa tuolla yläjouksulla katsomassa tätä tilannetta, kun oli kova lumitalvi ja tietysti sulamisvesiä oli paljon. Kyllä se nyt verrattain ankean näköistä oli, kun sellaista harmaata vettä valui sieltä puhdistamosta sen prosessin yli. En nähnyt mitään varsinaista kiinteää ainesta siellä seassa, ehkä jonkinlainen välppä kuitenkin oli olemassa, mutta erittäin pahalta se näytti, kun tämä harmaa vesi suoraan Vantaanjokeen valui. Mutta se ympäristölupa on määräaikainen, ja veikkaisinpa, että sitä ympäristöluvan ehtoa tullaan kiristämään seuraavan kerran, kun asia on esillä. Muilta osin valtuutettu Lohi antoi varsin hyvän selostuksen tästä aiheesta.

Valtuutettu Ylikahri otti esille pyöräilyn. Tässä nyt on sen verran edistystä tapahtunut, että meidän nyt maalaamme pyörätaskuja tuonne kaduille, tämän vuoden aikana niitä on ilmestynyt aika tavalla. Tämä vanhaan satamaratakuiluun rakennettava pyörätie nimeltään Baana valmistuu käsittääkseni ensi kesäkaudeksi. Se antaa hyvät pyöräilymahdollisuudet Länsi-Helsingistä ja Ruoholahdesta keskustaan. Pyöräilykeskus näyttäisi myös olevan myötätuulessa, ja sitä ensi vuonna varmasti kyetään edistämään.

Hämeentien pyörätien osalta tämä valtuutettu Anttilan ja valtuutettu Rantasen sanailu valaisi asiaa käsittääkseni aika lailla tyhjentävästi.

28.9.2011

Valtuutettu Oker-Blom otti esiin yllättäen RKP:n ryhmähuoneen muovimukit. De där plastmuggarna var en överraskning, för jag har tyckt att i alla grupprum har vi icke plastmuggar. Men jag ska se till att det sker också i svenska gruppens grupprum.

Valtuutettu Sarkomaa otti esille meluesteet. Kyseessä on ikuisuusongelma kaupungin ja valtiovallan välillä. Ajatushan on se, että pääväylien varrella kaupunki ja valtio kustantavat näitä meluesteitä yhdessä, mutta valtiovallan budjetointi ei ole tätä kaikilta osin tukenut. Kyllä hän niitä pikkuhiljaa on tullut tähän esim. Hämeenlinnanväylän varteen lopultakin, mutta edelleen puutteita on. Kaupunki muistaa muistuttaa kaikissa mahdollisissa käänteissä, että valtion tulisi myös oma osuutensa tästä hoitaa. Hiljaista asfalttia käytetään tai kokeillaan eri puolilla kaupunkia, sen toivotaan vähentävän liikenteestä tulevia meluhaittoja. Myös rakennusten ulkovaipan eristävyttä pitää parantaa niin, että myös rakennukset itse toimivat meluesteinä. Tietysti nopeusvalvontaa pitäisi tehostaa, ja viime kädessä tietysti kaavoituksella voidaan vaikuttaa siihen, että ainakaan uusia asuinalueita ei melualueille rakenneta.

Valtuutettu Rantanen otti esille Sahaajankadun pyörätien, jota hän ilmeisesti piti kyseenalaisena. En tiedä, mikä on objektiivinen totuus, mutta se on tehty kaupunkisuunnittelulautakunnan liikennesuunnitelman ja sen perusteella laaditun yleisten töiden lautakunnan hyväksymän katusuunnitelman perusteella. Muistaakseni molemmat nämä päätökset tehtiin yksimielisesti.

Valtuutettu Kolbe kysyi roskakoreista. Rakennusvirasto on nyt suunnitellut uusia roskakorimalleja. Tietääkseni nyt tänä syksynä tämän suunnitelman pitäisi valmistua ja päästäisiin sitten katsomaan, että minkälaisia viisastenkiviä siihen on keksitty. Siinä tosin pitäisi löytää sellainen malli, että roskalaatikon aukko olisi tarpeeksi suuri, jotta siihen mahtuisivat pizzalaatikat ja mäyräkoiran kuoret ja tarpeeksi pieni, jotta lokit eivät kaivaisi niitä sieltä ulos. En tiedä, onko tässä joku ratkaisu nyt löydössä.

Valtuutettu Loukoila kysyi lumen mereen kaadosta. Meillä on kaksi paikkaa, missä lunta kaadetaan mereen. Hernesaareissa on tämä yleinen mereenkaatopaikka, ja Vuosaaren satamassa kaadetaan mereen satama-alueelta auratut lumet. Ongelma nyt on se, että meillä on kaupungin rajojen sisällä varsin niukasti tilaa lumenkaatopaikoille. Yleensä lumenkaatopaikat ovat aina väärässä paikassa, niiden tulisi olla jossain muualla, mutta me emme ole vielä keksineet sitä "jossain muualla"-nimistä paikkaa. Totta kai ne ovat erityisen ruman näköisiä sitten, kun keväällä lumi alkaa sulaa, ja sehän on musta kasa, joka siellä viime kädessä on. Maununnevan lumenkaatopaikalla on tietävästi vieläkin 5

28.9.2011

metrin korkuinen kasa, ja se ei sieltä sula ennen kuin seuraavat lumet tulevat.

Mereen kaatoahan on tutkittu ja sieltä ei mitään ihmeellisiä ympäristömyrkkyyä ole löydetty. Kannattaa muistaa, että siihen lumeen ei kuljetuksen aikana lisätä mitään myrkkyyä, vaan kaikki se lumi, joka kasaan maalle, se sulaa sieltä myöskin mereen viime kädessä kaikkine lisukkeineen.

Helsingin Energia ja rakennusvirasto suunnittelevat parhaillaan aika huimaa projektia, jossa voitaisiin lunta käyttää maanalaisissa tiloissa kaukokylmän tuottamiseen. Se nyt on vielä ns. tupakkiaskin takakanessa, mutta tällaista konseptia nyt ollaan kehittämässä.

Valtuutettu Kanerva (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Mielestäni apulaiskaupunginjohtaja Saurin kannattaisi kyllä suorittaa auton ajokortti ja pyörähtää vähän liikenteessä ennen kun jatkaa tätä yhtiöpaistä polkupyöriteiden kehittelyä.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Itselleni pahin ympäristöhaitta Helsingissä on raivorakentamisesta aiheutuva jatkuva pöly- ja meluhaitta. Kantakaupunki on ollut jo pari vuosikymmentä kuin pommin jäljiltä paikoittain, koska uudis- ja varsinkin korjausrakentaminen on tapana tehdä siivottomasti piittaamatta ympäristöstä. Samoin katujen edestakainen avaaminen tuottaa alituista ympäristöhaittaa, ja kysyisinkin, onko korjausrakentamiseen tulossa parempaa ohjausta?

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin kannatan valtuutettu Pajamäen pontta. Pitäisin kuitenkin parempana, jos asia ilmaistaisiin vähemmän kärjekkäästi, kun emme voi asiaa käskemällä ratkaista vaan tarvitsemme myös toisten kuntien myötämieltä. Kärjekäs lausuma ja yhden syylliseksi leimaaminen tun-

28.9.2011

tuu hetken aikaa hyvältä, mutta uskon painokkaan mutta asiallisen kannanoton luovan paremman tuloksen. Ympäristöviranomaisiin kannattaa erityisesti pyrkiä vaikuttamaan, jotta nämä eivät antaisi vastaavaa ympäristölupaa ohijuoksutuksiin kuin nyt.

Kiitos.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä ympäristöraportissa sellainen havainto, jonka tein viime kesänä ja joka varmaan lämpimien säiden myötä tulee lisääntymään, on sinilevien esiintyminen. Esim. Tokoinlahden rannassa on aika paljon sinilevää, samoin Töölönlahden rannassa. Myös meidän uimarantamme, jotka ovat tietysti tärkeitä virkistysalueita. Miten ympäristökeskus seuraa sinilevän esiintymistä meidän pienillä, lähinnä ajatellen sisävesi-, vaikka ne ovat merta niin kuitenkin ne ovat melkein sisävesijärviä, ja miten sitä voitaisiin jatkossa ehkäistä, että sinilevää ei esiintyisi meidän rannoillamme niin paljon?

Valtuutettu Pajamäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Mika Ebelingille vain lyhyesti: Totta kai valtuutettu Ebeling on oikeassa siinä, että pitäisi lähestyä kohteliaasti ja rauhallisesti ja diplomaattisesti, mutta tätä on tehty kymmeniä vuosia. Mielestäni ihan semanttisesti voidaan kutsua järjestelmälliseksi tuhoamiseksi objektiivisesti sitä, että kymmeniä miljoonia litroja jätevettä toistuvasti vuosittain lasketaan Vantaanjokeen. Pyydetään myös sitten kohteliaasti.

Apulaiskaupunginjohtaja Sauri

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut. Ordförande, bästa fullmäktige.

Vielä viimeinen vastaus valtuutettu Anttilan kysymykseen. Ympäristökeskus on nimenomaan nyt keskittänyt viime vuosina tätä tarkkailutoimintaansa näihin kaupungin sisälahtiin ja pienvesiin kuten puroihin ja tietysti uimarantoihin myös. Tänäkin kesänä heti kun sinilevää jossain havaittiin, siitä tiedotettiin välittömästi. Sinilevähän on tietysti paljon laajempi kysymys, sehän liittyy koko Itämeren rehevöitymiseen. Siinähan

28.9.2011

tietysti tämä aikaisemmassa keskustelussa mainittu Pietarin jätevedenpuhdistuksen huomattava paraneminen varmasti tulee parantamaan tilannetta vuosien varrella.

173 §

Esityslistan asia nro 11

HELSINGIN KESTÄVÄN KEHITYKSEN TOIMINTAOHJELMAN LOPPURAPORTTI 2002-2010

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensi vuonna pidetään Rio de Janeirossa YK:n kestävän kehityksen huippukokous. Kaksi vuosikymmentä sitten Riossa pidetystä konferenssista lähti liikkeelle prosessi, joka johti Euroopassa kaupunkien kestävän kehityksen Aalborgin asiakirjaan ja käynnisti Helsingissä paikallisagendatyötä.

Kestävän kehityksen paikallisagenda 21 oli Helsingissä erittäin laaja prosessi. Siinä valmisteltiin tätä ohjelmaa yhteistyössä asukkaiden, kansalaisjärjestöjen, kaupungin hallintokuntien ja erilaisten muiden intressitahojen kanssa. Helsinki oli tuolloin ensimmäinen eurooppalainen pääkaupunki, joka hyväksyi kaupunginvaltuustossa kattavan kestävän kehityksen toimintaohjelman. Entä nyt? Miten Helsinki valmistautuu Rio+20-konferenssiin?

YK on määritellyt Rio+20:lle kaksi pääteemaa. Toinen koskee kestävää taloutta ja köyhyyden vähentämistä ja toinen sellaisen hallinnon muodostamista, jonka kautta tällaista kehitystä voidaan ohjata demokraattisesti. Tässä yhteydessä on vahvasti esillä YK:n päätöksissä myös paikallishallinnon, kuntien rooli.

Helsinki allekirjoitti vuonna 1995 Aalborgin julistuksen kaupunkien kestävän kehityksen tavoitteista. Vuonna 2004 Aalborg+10-konferenssissa edettiin julistuksesta sitoumuksiin, joiden toteuttamiseksi kaupungit määrittelevät yhdessä asukkaiden ja muiden paikallisten toimijoiden

28.9.2011

kanssa konkreettiset tavoitteet ja toimenpiteet. Suomalaisista kunnista Aalborgin sitoumuksen ovat allekirjoittaneet ainakin Hämeenlinna, Turku, Tampere, Lahti, Kotka ja Maarianhamina. Suomen Kuntaliitto on julkaissut sitoumukset-asiakirjan suomeksi ja ruotsiksi.

Helsinki on lähtenyt mukaan eräisiin kaupunkien yhteisiin sitoumuksiin tuon jälkeen lähinnä ilmastopolitiikassa ja Itämeren suojelussa. Sen sijaan kokonaisvaltaisempi kestävä kehityksen ohjelmatyö uhkaa oikeastaan nyt päättyä. Kaupunginvaltuuston strategiassa käsitellään, kuten apulaiskaupunginjohtaja edellisessä asiakohdassa kertoi, näitä asioita, ja hyvä niin, pitääkin käsitellä. Mutta me tiedämme kaikki, että se ei ole sama kuin toimintaohjelman konkreettinen tekeminen, eikä valtuuston strategian tekemisessä varsinkaan asukkailla ja muilla paikallisilla toimijoilla ole oikeastaan minkäänlaista roolia.

Isojen asioiden, kuten sosiaaliset ja ekologiset ongelmat, käsittely strategiaohjelmassa ei mielestäni korvaa tarvetta linjata niitä myös muulla tavoin. Toivonkin, että Helsinki palaa Rio+20-konferenssin valmistelujen merkeissä uudelleen aktiiviseksi kestävä kehityksen paikallisten toimintaohjelmien tekijäksi. Tästä syystä ehdotan seuraavaa pontta:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus selvittää Helsingin mahdollisuudet allekirjoittaa Aalborgin sitoumusasiakirja ja asettaa yhdessä asukkaiden ja muiden paikallisten toimijoiden kanssa tavoitteet ja toimenpiteet sitoumusten toteuttamiseksi.

Valtuutettu Peltola

Hyvät ihmiset.

Esittelijä sanoo, että ”kestävän kehityksen toimintaohjelman ehkä merkittävin haaste kaupungille on kaupunkilaisten osallistuminen strategiaan suunnitteluun”, josta edellinenkin puhuja tässä puhui. Minä jättäisin tuon ehkä-sanan pois. Helsinkiläisten on itsensä lähdeettävä porukalla keskustelemaan siitä, millaista kaupunkia he haluavat itselleen ja jälkeensä tuleville, eikä vain suunnittelemaan vaan ottamaan yhteistä toteutumisvastuuta.

Minkä tahansa yhteisen tavoitteen toteuttaminen on raskasta. Se vaatii jatkuvaa kädenvääntöä alatavoitteista ja yksityiskohdista. Kaupungin poliittiset päättäjätkin ilmoittavat usein mielellään, että he päättävät vain yleistavoitteista ja siirtävät vastuun toteutuksesta viranhaltijoille. Mutta kun tämä malli ei tuota sellaista tulosta, jonka päättäjät itse tai heidät

28.9.2011

valinneet kuntalaiset voisivat hyväksyä, porvarillisella puolella on keksitty keinoksi kunnallisten palvelujen yksityistäminen. Heidän ajatuksenaan on, että siinä palvelun tarvitsija ja myyjä ovat vastakkain ja kaupunki antaa tarvitsijalle vain rahaa ja valinnanvapautta. Sillä mallilla ei saa kestäväää kehitystä.

Vahvat palvelun ostajat saavat yhteiskunnan antamalla rahalla oikeita valinnanmahdollisuuksia, mutta heikot syrjäytyvät nykyistäkin enemmän. Siksi hyvinvointipalvelut pitää järjestää niin, että helsinkiläisillä on yhteisvastuu toistensa palveluista ja että vaihtoehtoisissa otetaan huomioon niiden seuraukset kaikille asukasryhmille. Se taas ei voi mitenkään onnistua sillä tavalla, että poliittinen päätösvalta typistetään laajojen tehtäväalueiden strategioiden kirjoittamiseksi ja muutamien satunnaisien indikaattorien seuraamiseksi. Poliitikoilla pitää olla suora yhteys hyvinvointipalvelujen käyttäjiin ja oikea vastuu palvelujen toteutuksesta. Tämä onnistuu vain eriyttämällä ihmisten lähipalvelut ja koko kaupunkia palvelevat tehtävät toisistaan.

Kaupunginosavaltuusto ja alueen asukkaat pystyvät keräämään paljon parempaa tietoa erilaisten asukasryhmien elämästä ja palvelutarpeista kuin vaikka terveys- ja opetuslautakunta. Samalla yhä useampi ihminen voi ottaa henkilökohtaista vastuuta siitä, mitä politiikkaa hänen alueellaan toteutetaan. Sama koskee tietenkin myös ympäristön seuraamista ja ympäristöpolitiikan rakentamista.

Helsingin elinkeinot eivät ole yleisesti kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisia. Me syömme kaukana tuotettua ruokaa, myös vaatteet ja muut tavarat ovat suurelta osalta muualla tuotettuja. Meillä innostutaan siitä, että telakoillamme on rakennettu luksuslaivoja, joilla tännekin hoidutellaan risteilymatkustajia ostamaan luxustuotteita, joihin valtaosalla helsinkiläisistä ei ole varaa. Elinkeinoelämän kehittämisessä käytetään paljon rahaa ja maata, mutta sairaiden, vanhojen ja köyhien kanssa työtä tekeviä vaaditaan säästämään ja rajaamaan työtään entistä tiukemmin. Kaupungin demokraatiaryhmällä onkin tärkeää osuus siinä, kun se miettii niitä tapoja, millä voimme jatkaa työtä asukkaiden saamiseksi mukaan sekä ympäristöasioiden että myös sosiaalisen tasavertaisuuden ja kehityksen edistämiseen.

Valtuutettu Vikstedt

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kati Peltola puhui jo tuossa edellisessä kohdassa rakentamisen ympäristövaikutuksista ja niiden hallinnan mahdollisuudesta oman rakennus-

28.9.2011

yhtiön kautta. Vasemmiston ryhmä on useamman kerran esittänyt tätä erilaisista syistä, myös kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisen takia. Nähdäksemme siitä olisi hyötyä saatavissa myös ympäristövaikutuksia ajatellen. Sen takia esitän ponnien:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että sille valmistellaan ehdotus oman rakennusyrityksen perustamisesta parantamaan Helsingin omistaman rakennuskannan laatua ja kestävyyttä.

Muuten muistuttaisin rakentamista koskevasta yksityiskohdasta, että meillä siirrellään maamassoja, vaihdellaan eri syistä. Joskus ne ovat likaantuneita ja sen takia on pakko siirtää, mutta myös sen takia, että on vähän helpompi suunnitella rakennuspaikalle, kun siirrellään maata pois. Syntyy ylijäämämaita, joille ei ole paikkaa lähistöllä, ja sitten sitä kuljetetaan hyvin kauas ja syntyy päästöjä.

Koska rakennuttaja, ei varsinkaan pienen kohteen rakennuttaja eikä varsinkaan yksittäisen asunto-osakkeen ostaja tai vuokraaja ei kysele, että mistä kaikesta asunnon hinta muodostuu, tulisi kaupungin ohjata joko kaavoituksella tai rakennuslupaprosessissa sitä, kuinka paljon maita saa siirrellä ja mihin. Ehkä pitäisi alkaa suunnitella luovia ratkaisuja, vähän niin kuin parina lumisena talvena huomasin, että lumen auraajat hakivat paikallisia pieniä läjityspaikkoja. Samoin pitäisi ylijäämämaita sijoitella pienempinä erinä lähemmäs syntypaikkaa, silloin kun ei ole kysymys likaantuneesta maasta.

Hankinnoista sen verran, että vaikka edistystä on hieman tapahtunutkin, ongelma on se, että suuri hankkija ostaa isoja eriä ja toimitusten pitää sujua jatkuvasti. Siitä seuraa, että esim. elintarvikkeet ostetaan isoilta keskusliikkeiltä. On helppo arvata, että ne toimittavat tavaraa halvemmalla vaikka toiselta puolelta maapalloa mutta suurilla ympäristökustannuksilla. Paljon pitäisi sen eteen tehdä, että lähiruoka saataisiin laitos- ja suurkeittiöihin. Kaupunkilaiset kyllä toivovat sitä, ja sen takia lähiruoan tuottajien pitäisi ottaa koppi tästä aiheesta. Kaupunki ei helposti pysty vaikuttamaan siihen, miten tuottajat toimivat, mutta tällainen toive on olemassa.

Minäkin muistutan yhdestä unohtuneesta ponnesta, joka on täällä hyväksytty vuosia sitten, kuten Hakanen äskettäin puhui. Valtuusto hyväksyi monta vuotta sitten ponnien, jonka mukaan kaupungin pitäisi hakea yhteistyökumppaneita muista eurooppalaisista kaupungeista, jotta voitaisiin yhdessä järjestää esim. Kaukoidän tuotantolaitosten toimintaa valvomaan sellaisia paikkoja, mistä eurooppalaiset kaupungit ostavat

28.9.2011

esim. tekstiilejä, katukiviä ja muuta, jotta ei itse tarvitse mennä paikan päälle tarkastamaan, lähetetään yksi yhteinen.

Kiitos.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Ledamoten Thors

Värderade ordförande, arvoisa puheenjohtaja.

Ensin haluaisin kiittää Helsingin kaupunkia hyvästä ilmastoinfosta, jonka on ollut siellä Sanomatalolla. Se on tarjonnut hyvää leikkipohjaa ja tietoa meille kaikille kansalaisille. Kiitos ympäristökeskukselle siitä.

Sen vill jag också uppmåna alla ledamöter att ta till vara den goda möjligheten att bekanta sig med närmat vid den Slow Food -festival som kommer att äga rum i Västnyland nu den 1-2 oktober. Där finns många nya möjligheter till god närmat.

Men bästa vänner, ett växande avfallsberg berörs bara på ett ställe i rapporten, på sidan 51, nämligen kläder. Enligt bästa tillgängliga information dumpade finländarna på avstjälningsplatser år 2010 120 miljoner kilo i textiler. Det finns stora regionala skillnader. I Kajaland dumpar man 3 kilogram per år och person, men här i huvudstadsnejden nästan 17 kilogram per år och person. Det växer hela tiden.

Eli dumppaamme yli 100 milj. kiloa tekstiilejä jätteinä eri laitoksiin, ja on olemassa erittäin suuria alueellisia eroja.

Helsingforsregionens miljö har ju haft ett projekt att bygga ut nätverk av regionala insamlingspunkter, och det har resulterat i nu att vi har 23 av dem i Helsingfors. Där samlas också kläder in. Men det är närmast UFF:s, Fidas och med flera organisationers boxar. Och, bästa vänner, enligt uppgifter så lyckas de här organisationerna samla in bara 25 miljoner kilo av de 120 miljoner som dumpas. Samtidigt uppstår det för organisationerna hundratusentals euro kostnader i avfallshanteringsavgifter. De får så dåliga kläder. Det är givet att det är ett internationellt, europeiskt och nationellt problem.

Kyseessä on kansainvälinen ja kansallinen ongelma, mutta meidän pitää tietysti saada nämä asiat tuotevastuuseen mutta myös käyttää hyvin niitä ekodesign-sääntöjä, joita on olemassa. Uusi jätekäsittelylaki astuu voimaan ensi vuoden toukokuussa, ja siellä tullaan asettamaan

28.9.2011

kierrätysvaatimuksia myös tekstiilien osalta, näin sanotaan ministeriössä. Meillä on siis paljon tehtävää. Sen lisäksi tavoitteet vuonna 2016 edellyttävät, että eri jätelajeja viedään vain 20 % kaatopaikoille. Kun me odotamme näitä normeja sekä kansallisesti että kansainvälisesti, kaupunki voisi ehkä tehdä jotain, esim. tukea niitä yrityksiä, jotka ovat yrittämässä tällä sektorilla. Vintage, uudelleen käyttö, on tulossa entistä enemmän, ja me saisimme uusia yrittäjiä, uusia design-tuotteita, mutta myös hyödyntää esim. taloudellisesti öljyn torjunnassa, inom isolering med mera områden.

Eli hyvät ystävät, on jotain tehtävä, kun emme voi nähdä, että tämä jätevuori kasvaa entisestään. Meidän on otettava asia esille myös Helsingin seudun ympäristössä.

Ledamoten Wallgren

Bästa fullmäktige, bästa ordförande.

Jag vill utnyttja tillfället till att säga några ord om hur jag ser på Helsingfors stads strategiska situation i relation till den internationella utvecklingen. Rio-processen har varit en bra sak för Helsingfors. Helsingfors har tagit emot en boll som andra har producerat åt oss. Vi har integrerat tänkandet om hållbar utveckling i vår verksamhet på ett föredömligt sätt. Många bra saker har hänt. Men om vi ser på den globala situationen så ser vi att världen saknar idag initiativ och ledarskap och vision i Rio-processen.

Kun lähdemme Rioon ensi vuonna arvioimaan Rio-prosessin tuloksellisuutta, näemme, että globaalisti tilanne on erittäin hälyttävä. Tarvitaan uutta johtajuutta, uutta visiota. Vetoan teihin valtuusto, että me näkisimme Helsingin vastaisuudessa enemmän aloitteen tekijänä, enemmän uusien ideoiden tuottajana kuin pelkästään kansainvälisen muodin seuraajana näissä Rio-asioissa. Tässä suhteessa näen, että globaalin vastuun strategia, jota me kehitämme, on hyvä mahdollisuus. Näen myös, että niitä elementtejä, joita tarvitaan kestävän kehityksen edistämiseksi, voidaan tuottaa myös demokratiaryhmän raporttiin liittyvässä työssä.

Mainitsen 5 esimerkkiä siitä, millä tavoin Helsinki voisi profiloitua entistä aktiivisempänä, kansainvälisesti näkyvänä johtajana, aloitteen tekijänä tässä Rio+20-prosessissa. Ensin on siirtyminen vähemmän energiankulutuksen yhteiskuntaan. Helsingin tavoitteet tässä kestävän kehityksen energiapolitiikassa ovat olleet ihan hyviä, mutta maailma on siirtymässä öljyhuipun jälkeiseen aikakauteen, jolloin energiankulutuksen

28.9.2011

vähentäminen on ykköstavoite kaikessa energiapolitiikassa. Mikä on se paikallistason aloitteellisuus ja näkemys, missä me voimme olla mukana tässä? Tähän liittyen haluan kiinnittää huomionne tähän Ylikahrin hyvään puheenvuoroon aiemmin tänään, että kuinka oleellista tässä on Helsingin uusien alueiden suunnittelu kansainvälisesti esimerkilliseksi matalan energian rakentamiseksi pohjoisilla alueilla.

Kolmantena pointtina, ehkä kaikkein tärkeimpänä: Jos me haluamme, että pohjoinen suomalainen, helsinkiläinen, meidän kaikkien kaupunkilaisten mielikuvitus ja osaaminen kestävästä kehityksen asioissa kehittyy, väittäisin, että kaikkein oleellisin juttu, mikä nyt puuttuu, on tiedon demokratia, vuorovaikutus maailman häviäjien kanssa, vuorovaikutus heidän kanssaan, jotka kaikkein pahiten kärsivät nyt niistä epäonnistumisista, mitä on globaalissa kestävästä kehityksen politiikassa. Minä katsoisin, että tässä meillä on – hyvät valtuutetut – valtava mahdollisuus tehdä Helsingistä edelläkävijä siinä, miten me kohtaamme aktiivisesti, nappaamme ideoita ja tietoa kehitysmaiden pääkaupungeista ja muista, niiden ihmisten luota, jotka tänään, joille ilmastokatastrofi ja muut ympäristökatastrofit ovat tänään jo totta. Eli tämä pohjoisen ja etelän vuorovaikutus on sellainen, joka avaa mahdollisuuksia johtajuuteen ja uusien näkemysten kehittämiseen. Toivon, että olemme tässä mukana aktiivisesti jatkossa.

Neljäs esimerkki on 20-20-20-tavoite. Keskustelu biopolttoaineista maailmalla osoittaa sen, että tämä tavoite alkaa olla vanhentunut. Me voimme olla etunenässä tältä paikalliselta tasolta luomassa uusia, parempia määritelmiä kestäväälle kehitykselle biopolttoaineiden osalta.

Viimeisenä, last but not least: närmat. Astrid Thors, tack att du nämnde närmaten, det är en viktig fråga. I ett bredare perspektiv handlar det om att stöda autonomi och självtillit, det som Gandhi kallar swaraj, självtillit i den lokala utvecklingen, också i Helsingfors. Detta som synpunkter på hur vi kan gå vidare på ett ambitiöst sätt i fortsättningen.

Tack.

Valtuutettu Taipale

Kiitos, puheenjohtaja.

Thomas Wallgrenin puheenvuorosta on hyvä jatkaa. 20 vuotta sitten Rion kokousta usein harhaanjohtavasti kutsutaan ympäristökokoukseksi. Sen nimihän oli ympäristö- ja kehityskokous. Nyt on yhä selvempää, että kysymys on paljon kokonaisvaltaisemmasta käsitteestä, kestävä-

28.9.2011

tä kehityksestä. Se mikä oli kiinnostavaa ja poikkeuksellista YK-järjestelmässä jo 20 vuotta sitten, oli se, että kaupungit otettiin mukaan toimijana sellaiseen päätösasiakirjaan, joka kuitenkin on hallitusten välisen organisaation eli YK:n asiakirja. Mutta tällä kertaa, kun mennään Rioon ensi kesäkuussa, kaupungit ovat aivan keskeisesti asialistalla. Ei voi siis enää kuvitella, että nyt olisi kysymys jotenkin tällaisesta yksinomaan vihreästä asiasta, vaan kaupungit ovat yksi keskeinen tema siellä asialistalla. Tällä hetkellä puolet maailman asukkaista asuu kaupungeissa, vuonna 2030 60 % silloin suuremmasta väkimäärästä tulee asumaan kaupungeissa. Maailman ongelmat, suurin osa, syntyy kaupungeissa, mutta niiden ratkaisut ovat myös kaupungeissa.

Nyt jos ajatellaan Helsingin tilannetta, äskeisessä ympäristöpolitiikka-keskustelussa oli vähän sama sävy, mikä nyt on tässä kestävä kehityksen asiakirjaa lukiessa. Edelleenkin ajatellaan, että se on yksi sektori, se on yksi lohko, joka voidaan panna ympäristökeskukseen hoitoon ja sitten asia on järjestyksessä. Vieläkään ei oikein ole oivallettu sitä, että kestävä kehitys, jos mikä, on poikkileikkaava tema ja näkemys ja strategia. Ei voi ajatella sillä tavalla, että meillä olisi jotkut asiat, jotka hoidetaan kestävä kehityksen periaatteella mutta loput ei, ja loput voivat olla epäkestävällä tavalla ratkaistuja.

Otan täältä listasta yhden asian erityisesti esille, ja se on tämä kaupungin hankinnat. Koska tällaista kunnianhimoa tosiaan kaivataan, me emme voi olla keskikastin kaupunki, joka oikeastaan perustuu siihen, että meidän kansallinen lainsäädäntömme on jo aika hyvä ja pakottaa meidät toimimaan tiettyjen perusehtojen mukaisesti. Mutta hankintapolitiikka on sellainen, jossa voitaisiin tehdä paljon rohkeampia vetoja. Me puhumme aina kauniisti kumppanuushankkeista, Living Labeista, innovaatioista, asiakaslähtöisyydestä, energiatehokkuudesta ja lähiruoasta ja niin edespäin. Mutta itse asiassa siis kaupungin hankintapolitiikan kestävyys pitäisi koskea kaikkea sitä, mitä kaupungin rahalla tehdään, oli se sitten tuotteiden hankintaa tai palveluiden ostoa. Kysymys ei ole siis vain siitä, että olisi jotain kivoja kierrätystuotteita vaan siitä, että kaikki se, mitä me rahalla ostanne, täyttää kestävä kehityksen kriteerit.

Tässä EU on tehnyt paljon pohjatyötä, eli tosiaan siinä ei tarvitse pelätä ja väittää, että lainsäädäntö estää tai hankintasäännöt estävät, näin ei ole. Vaan nimenomaan hankintapolitiikkaa voi käyttää innovaatioiden pohjana ja sillä tavalla auttaa yrityksiä kehittämään uusia palveluita, uusia tuotteita, joilla on itse asiassa maailmanlaajuiset markkinat, koska kaikilla kaupunkien palveluilla ja kaupunkien tarvitsemilla tuotteilla on globaali markkina. Eli kiitoksia tähänastisesta 20 vuodesta, mutta jatkoon seuraavalle 20 vuodelle paljon kunnianhimoisempia tavoitteita,

28.9.2011

jotta Helsinki voi pitää päänsä ylhäällä ja esiintyä edelläkävijäkaupunkina.

Kiitos.

Ledamoten Thors (replik)

Värderade ordförande.

Ledamot Taipale har alldeles rätt i att upphandling och innovation hör ihop. Det startades också ett projekt under förra regeringen, under närings- och arbetslivsministeriets ledning, för att kombinera det här. Jag hoppas bara att det att detta ministerium, TEM, inte är lika intresserat av stadspolitiken nu som den föregående regeringen var, inte betyder att innovationsprogrammet inte skulle vara framme, för det finns alla möjligheter.

Eli toivon, että vaikka nyt TEM ei ole yhtä kiinnostunut kaupunkipolitiikasta kuin aiemmassa, edellisessä hallituksessa, että nimenomaan tämä innovaatio ja hankinnat kuitenkin säilyvät keskeisenä tavoitteena ja että jatketaan niitä toimia, jotka on aloitettu. Koska on sallittu, niin kuin Kaarin sanoi, innovatiivisuus ja hyödyntää kaikki EU-säädösten mahdollisuudet.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Haluan lyhyesti nostaa esiin tähän kestävän kehityksen toimintaan liittyen myös tämän sosiaalisen kestävyysden. Kun tätä raporttia käyn läpi, tässähän on yllättävän vähän kiinnitetty huomiota sillä tavalla sosiaaliin kestävyysden, jota katsottaisiin ihmisten näkökulmasta. Mielestäni tätä varmasti pitäisi tulevaisuudessa vähän enemmän katsoa, jos ajattelee ihan kaupunkia ja kaupunkien kestävä kehitystä, niin kyllähän ihmiset ovat se keskeinen voimavara. Jos meillä nyt kertoo sitten tämä raportti, että meillä 9 % lapsista, alle 18-vuotiaista helsinkiläisistä, on lastensuojelun piirissä ollut viime vuonna, ja 2000-luvun loppupuolella helsinkiläisistä nuorista on jäänyt enemmän koulutuksen ulkopuolelle kuin koko maassa, niin nämähän ovat todella isoja haasteita tulevaisuuden kestävän kehityksen kannalta.

Eli se, että jatkossa tähän kestäväan kehitykseen liittyen erityisesti Helsingissä tämä nuorten asema, koulutusmahdollisuuksien ja työmahdol-

28.9.2011

lisuuksien takaaminen eri muodoissa on todella keskeinen. Puhutaan jo niin suurista luvuista, kun puhutaan, että ketkä jäävät koulutuksen ulkopuolelle, tippuvat ja syrjäytyvät, niin se ei ole mikään hieno asia. Tässähän on kuitenkin selkeästi tämän raportin tai tämän kestävän kehityksen ohjelman tavoitteena on syrjäytymisen ehkäiseminen. Silloin tätä voisi jatkossa katsoa myös vielä enemmän ihmisten osallistumismahdollisuuksien näkökulmasta. Kati Peltola viittasi jo tähän demokratiaohjelmaan, että siinä on yksi väline.

Ledamoten Wallgren

Bästa ordförande, hyvä valtuusto.

Haluan jatkaa siitä, mihin Kaarin Taipale jätti meidät, että ei meille voi riittää se jatkossa, että Helsinki on keskitason suorittaja tässä kestävän kehityksen politiikassa, vaan kyllähän meidän täytyy pyrkiä siihen, että me olemme maailman parhaita. Mikä muu paikka olisi maailman paras, ellemme me? Tämä olisi ainoa järkevä tavoite. Niiden asioiden lisäksi, jotka itse mainitsin ja jotka Taipale mainitsi ja Thors ja muut, haluan myös kannattaa tätä Yrjö Hakasen pontta. On itsestään selvää mielestäni, että Helsingin kaupungin syvempi osallistuminen Aalborg-prosessiin kuuluisi meidän lähtökohtiimme. Haluan tätäkin nostaa esille ja kannattaa sitä pontta.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Sauri

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut. Ordförande, bästa fullmäktige.

Muutama vastaus ja kommentti keskusteluun. Valtuutettu Thors peräänkuulutti tekstiilien hyötykäyttöä. Kuinka ollakaan, UFF, joka tekstiilejä tai vaatteita eri puolilla Eurooppaa kerää, antoi juuri Helsingille kunniainnoksen siitä, että Helsinki kerää eniten Suomessa käytöstä poistettuja vaatteita. Euroopassa Helsinki on kakkonen Wienin jälkeen, yhtään vähättelemättä sitä, että edelleen menee tietenkin myös hukkaan näitä, mutta ei Helsinki nyt aivan untuvikko tässä asiassa ole.

Valtuutettu Taipale otti esiin hankinnat. Olin itse ICLEIn eli maailman alue- ja paikallishallinnon ympäristöjärjestön Procura+-kampanjan puheenjohtaja, jonka idea on siis kestävien hankintojen edistäminen. Nimenomaan innovatiiviset hankinnat on ollut iskusana jo muutaman vuoden. Helsinki oli mukana Culminatumin koordinoimassa innovatiivis-

28.9.2011

ten hankintojen työryhmässä, joka itse asiassa jätti raporttinsa tai viimeinen kokous taisi olla viime kesäkuussa, en ole vielä nähnyt sitä raporttia. Innovatiiviset hankinnat on erinomainen idea, tarkoittaa sitä, että hankinnoilla pystytään ikään kuin kannustamaan uusia keksintöjä, luovuutta, innovaatioita. Mutta hankintojen innovatiivisuus tarkoittaa sitä, että otetaan suurempia riskejä. Se tarkoittaa sitä, että ei kilpailuteta valmiita tuotteita vaan ikään kuin kilpailutetaan ongelmanratkaisu. Silloin se epävarmuus on myös suurempi kuin jos kilpailutettaisiin valmiita tuotteita. Se vaatii hankkijalta kohtalaista rohkeutta ja myös riskinottoa, että se ei aina ehkä välttämättä mene putkeen. Siinä on vielä jonkin verran konkretisoimista mielestäni näissä innovatiivisissa hankinnoissa.

Sitten isompaan asiaan, jonka valtuutettu Hakanen ja valtuutettu Wallgren myös ottivat esiin, siihen, että pitäisikö Helsingin aloittaa uudestaan tämä Rio-prosessi. Helsingin jo veti kertaalleen tämän 20-20-prosessin, niin kuin tässä raportissa kuvataan. Nyt tämän sitoumuksen on allekirjoittanut moni sellainen kaupunki, joka ei ole osallistunut tähänastiseen prosessiin. Helsinki oli siinä ensimmäisten joukossa. Niin kuin äsken koitin tämän ympäristöraportin kohdalla sanoa, niin kaupungilla voi olla vain yksi strategia. Ei voi olla niin, että meillä on tällainen strategia tässä ja sitten kestävä kehityksen strategia tuolla. Sehän on täysin mahdoton tilanne. Sille varmaan oli aikansa silloin 90-luvulla, me olemme tehneet sen prosessin. En ole vakuuttunut siitä, että meidän pitäisi aloittaa uudestaan se erillinen prosessi. Meillä on nyt valtuuston päättämä globaalin vastuun strategia valmisteilla, meillä on valtuuston päättämä ympäristöpolitiikka tulossa, meillä on valtuuston päättämä demokratiatyöryhmä parhaillaan istumassa. Nämä kaikki ovat kaupungin omaa prosessia eikä tällaista erityisproggista. Tätä kehottaisin miettimään, kun ajattelette äänestyskäyttäytymistänne tässä valtuutettu Hakasen ponnassa.

Ledamoten Wallgren (replik)

Bästa ordförande, bästa fullmäktige.

Jag håller med Sauri om att vi lever i en ny tid och vi integrerar de teman som förut var en del av Rio-processen i vår allmänna politik. Och jag försökte säga i början av mitt anförande Pekka, om du hör på mig, att utgångspunkten inte är ett skilt program, en skild strategi för hållbar utveckling, utan tvärtom sade jag att jag försöker föra vidare de teman jag talade om, just till exempel genom partigrupperna och arbetet för den globala ansvarsstrategin. Så jag håller med om att vi på det sättet lever i en ny tid.

28.9.2011

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Kiitokset apulaiskaupunginjohtajalle vastauksista, joista useimmista olen samaa mieltä. Tämä kysymys siitä, että onko Helsinki valmis sitoutumaan Aalborgin sitoumusasiakirjaan, ei ole kysymys siitä, että me aloittaisimme jonkun prosessin uudelleen jotenkin tyhjästä, alusta, vaan tässähän on kysymys siitä, että haluammeko me sitoutua jatkamaan sitä prosessia, joka alkoi 90-luvulla ja joka tämän meille nyt esitetyn loppuraportin perusteella on päättymässä. Haluammeko me jatkaa sitä yhdessä asukkaiden ja muiden paikallisten toimijoiden kanssa?

Apulaiskaupunginjohtaja mainitsi demokratiahankkeen, joka Helsingin kaupunginhallituksen työryhmän toimesta on valmisteilla, joka on osa kaupunginvaltuuston strategiaa. Sillä perusteella, jonka apulaiskaupunginjohtaja äsken esitti, meillä ei pitäisi olla erillistä demokratiahanketta, koska demokratia-asia on kaupunginvaltuuston strategian ykkös-kohta. Eli nämä eivät ole vaihtoehtoja, että meillä on yleinen strategia, jossa on sisällä kestävä kehitys ja että me jatkamme sen kestävä kehityksen toimintaohjelman tyypeistä prosessia yhdessä asukastoimijoiden, kansalaisjärjestöjen, erilaisten paikallisten yhteisöjen kanssa. Ne ovat toisiaan täydentäviä, ja itse asiassa tämä yleinen strategia välttämättä edellyttää jotain konkretisointia joka tapauksessa.

Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Sinänsä tietysti Aalborgin julistus on tärkeä asiakirja. Se muotoiltiin silloin, kun oli Rio+10 eli Johannesburgin huippukokous 2002. Se oli sellainen eurooppalainen ohjelma, joka muodostettiin Johannesburgin loppuasiakirjan perusteella. Ehkä yksi toinen mahdollisuus olisi nyt se, että odotetaan tätä Rio+20-kokousta, joka on ensi vuonna todella takaisin taas Riossa, koska siellä varmasti jälleen kaupungit tulevat olemaan erittäin aktiivisia ja varmaan tulevat muotoilemaan taas uudet tavoitteensa seuraaville 10 vuodelle. Nämä eivät tietysti käytännössä sulje toisiaan pois, mutta tämäkin mahdollisuus on, että ehkä voisimme palata asiaan sitten ensi vuonna, kun olemme Riosta tulleet viisaampina kotiin.

28.9.2011

176 §

Esityslistan asia nro 14

LAAJASALON KATUALUEEN (KOIRASAARENTIE VÄLILLÄ HOPEAKAIVOKSENTIE -
TAHVONLAHTI) ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN (NRO 11910)

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä on kysymys siis Koirasaarentien kaavaesityksestä, joka on jatkoa Kruunuvuorenrannan ja Laajasalon eräiden alueiden tilkkutäkki-kaavoitukselle, tavalla tehdä kaavoitusta, joka ei ole hyvän käytännön mukaista. Tämän esityksen tekee mielestäni erityisen kyseenalaiseksi se, että kaava nojaa aivan oleellisella tavalla siihen, että Kruunuvuorensilta rakennetaan. Tähän kaavaan liittyvät monet ongelmat juontuvat aika pitkälle siitä, millaisia ratkaisuja tässä suhteessa on ajateltu, että tultaisiin liikenneyhteyksien kannalta tekemään. Valtuusto ei ole kuitenkaan päättänyt rakentaa Kruunuvuorenselän yli siltaa. Tälle todennäköisesti pitkälle, yli 200 milj. euron hankkeelle on esitetty monia vaihtoehtoja, jopa Helsingin sataman johtokunta äskettäin esitti selvitettäväksi myöskin vesiliikenteeseen liittyviä vaihtoehtoja ja muitakin on esitetty niin ilmassa, maalla kuin muullakin tavalla rakentuvia vaihtoehtoja.

Minusta tässä valtuusto asetetaan aika outoon asemaan, jos me nyt tekisimme tällaisen kaavaratkaisun tilanteessa, jossa nämä vaihtoehdot eivät ole vielä loppuun käsiteltyjä ollenkaan. Kaavaehdotushan on saanut osakseen poikkeuksellisen paljon ja kovaa kritiikkiä, Laajasalo-Degerö Seura, Helsingin luonnonsuojeluyhdistys, Laajasalon Pienkiinteistöyhdistys, Pro Kruunuvuori -liike ja monet muut, yksittäiset asukkaat tietysti myös, ovat esittäneet muistutuksia ja esityksiä toisenlaisista ratkaisuista. Tähän liittyy äsken mainittujen lisäksi monia muitakin kiistanalaisia asioita, yleiskaava-alueen rajauksen muuttaminen, hallinto-oikeuden valitusprosessi, valtakunnallisesti arvokkaimpiin, Helsingin alueella oleviin kallioalueisiin kohdistuvat ratkaisut, Kruunuvuorenrannan rakentamistavoitteiden mitoituskysymykset, EU:n meludirektiivi jne.

Kaikella tällä haluan nyt perustella sitä, että valtuuston olisi syytä ottaa aikalisä. Siksi ehdotan, että valtuusto palauttaa asian uudelleen valmis-

28.9.2011

teltavaksi, niin että selvitetään vaihtoehtoiset suunnitelmat ja myös vaihtoehdot Kruunuvuoren siltahankkeelle.

178 §

Esityslistan asia nro 16

VALTUUTETTUJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN

Aloite 2

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Viime aikoina on keskusteltu paljon pikavipeistä ja pikavippien turmiollisesta vaikutuksesta erityisesti nuoriin. Tutkimukset osoittavat, että valtaosa ei käytä pikavippejä, niin kun ehkä julkisuudesta saisi sellaisen käsityksen, täysin kevytmielisesti, vaan suurin osa pikavipeistä käytetään ruokaan, välttämättömyyksiin. Harvoin olen Kokoomuksen varapuheenjohtaja Sampsa Katajan kanssa niin samaa mieltä kuin hänen ottaessaan kantaa, että pikavipit pitäisi kieltää, jos tähän ei päästä niin selkeästi rajoittaa. Sehän on koronkiskontaa.

Samanlaisia ongelmia tuottaa myös yksityisten perintäyritysten laskut. Helsingin kaupunki käyttää omiin laskuihinsa yksityisiä perintäyrityksiä. Tämä tarkoittaa sitä, että hyvin nopeasti pienessä ajassa, pieni lasku, joka tulee terveyskeskusmaksusta tai kirjaston sakoista, kun on jäänyt palauttamatta kirja, perintätoimiston kautta voi nousta jopa kolminkertaiseksi. Ongelma on se, että tämä koskettaa usein köyhiä, hyvin pienituloisia, koskettaa erityisesti vanhoja ihmisiä, jotka eivät välttämättä löydä tai osaa käydä laskujaan oikealla tavalla läpi.

Ei ole kohtuullista, että Helsingin kaupunki omilla toimillaan ajaa muutenkin hankalassa taloudellisessa tilanteessa olevia ihmisiä entistä hankalampaan asemaan. Kun katsoo lausuntoja, joita on antanut sekä sosiaalilautakunta että terveyslautakunta, joita tämä erityisesti koskettaa, molemmat lautakunnat ovat olleet sillä kannalla, että Helsingin kaupungin pitäisi luopua yksityisten perintätoimistojen käytöstä. Vaih-

28.9.2011

toehtonahan on se, että Helsingin kaupunki itse huolehtii näiden laskujen perimisestä, ja jos se ei onnistu, siirtää ulosottoviranomaisen perittäväksi. Täällä on myös lausunnossa tullut ilmi, että voisi olla tällaisia keinoja, että esim. pääkaupunkiseudun kaupungit yhdessä perisivät näitä laskuja. Vaikka se näennäisesti on kaupungille tehokasta, nopeaa ja toisaalta se ei maksa kaupungille mitään, niin miksi me tukisimme tällaisten monikansallisten yritysten bisnestä?

Erityisesti sosiaalilautakunnan lausunnon ensimmäisellä sivulla minus-ta tiivistyy se, mistä tässä on kysymys. Linaan suoraan lausuntoa: "Lindorf lähettää asiakkaalle maksuvaatimuksen, josta se veloittaa 30,06 euroa perimismaksua. Jos maksua ei suoriteta, Lindorf siirtää asian ulosottoviranomaisten perittäväksi". Tässä tiivistyy koko tämän asian pihvi. Me käytämme välikätenä toimistoa, joka esim. terveyskeskumaksusta, joka on selvästi alle 20 euroa, jos sitä ei saada heti perittyä, se laitetaan Lindorfille, joka veloittaa puolitoistakertaisen hinnan suhteessa siihen, mikä on ollut alkuperäinen maksu, ja jos ei saa siitä heti korvausta, laittaa sen eteenpäin perintätoimistolle. Miksi me tarvitsemme yksityistä yritystä tähän välikädeksi? Miksi emme voi laittaa suoraan perintätoimistolle? Miksi ajamme ihmisiä ahdinkoon?

Tämän vuoksi on kohtuullista, että huomioimme sosiaalilautakunnan ja terveyslautakunnan lausunnon, jossa molemmissa katsotaan, että yksityisten perintäyritysten käytöstä pitää luopua, ja siksi esitänkin asiaa palautettavaksi uudelleen valmisteltavaksi.

Valtuutettu Näre

Hyvä puheenjohtaja, hyvä valtuustoväki.

Esitän heti alkuun seuraavan ponnen:

Selvitetään mahdollisuus järjestää toimeentuloasiakkaiden terveyskeskus- ja sairaalamaksujen laskutus suoraan sosiaalitoimen kautta.

Valtuutettu Arhinmäen tekemän tärkeän aloitteen saamissa vastauksissa ei ilmene, miten suuri osa perintään menneistä 8 %:sta laskuista on terveys- ja sairausmaksuja. Mielestäni nämä laskut ovat aivan eri kategoriassa kuin muut maksut, koska ne koskevat ihmisten henkeä ja terveyttä. On kohtuutonta, jos sairaiden ja köyhien taakkaa lisätään perintätoimilla. Heistä monen elämäntilanne on niin raskas, että jo laskujen avaaminenkin voi olla kova ponnistus. Esim. masennuksen takia laskuja menee turhaan perintään.

28.9.2011

Vuonna 2008 Inka Kanerva teki aloitteen, jossa toimeentulotuen asiakkaille esitettiin nollamaksuluokkaa terveyskeskusmaksuihin tai vaihtoehtoisesti terveyskeskuslaskujen siirtämistä suoraan sosiaalitoimelle, jotta välttyttäisiin maksamattomien laskujen käsittelykuluilta. Talous- ja suunnittelukeskuksen mukaan kanta asiassa oli tarkoituksenmukaista muodostaa vasta sen jälkeen, kun sosiaaliturvan uudistamista valmisteleva Sata-komitea on julkistanut linjauksensa. Nyt tiedetään, että Sata-komitean työ ei onnistunut, ja on turha etsiä muita tekosyitä köyhien ja sairaiden elämän helpottamisen estämiseksi.

Perintäkuluista koituva sairauskulujen nousun estäminen kuuluu täydentävän toimeentulotuen piiriin, ja on vain poliittisesta ja viranomais-tahdosta kiinni, puututaanko tähän epäkohtaan.

Kiitos.

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan Arhinmäen palautusehdotusta. Ihmettelen tosiaankin kaupunginhallituksen johtopäätöstä lautakuntien lausuntojen jälkeen. Pääkaupunkiseudun kaupungit ovat niin suuri laskun lähettäjä, että yhteiselle perintätoimistolle olisi hommaa riittävästi. Mielestäni kaupungin sairaalan toimintatapoja laskun lähettämisessä pitäisi muutenkin tarkistaa sen takia, että esim. Auroran sairaalassa suljetulla osastolla oleva ihminen, joka tulee siellä olemaan määräämättömän ajan, saa kotiinsa laskun, jossa ei ole ketään. Potilas on sairaalassa, silti lasku tulee kotiin, kuka sen maksaa? Minusta se on virheellistä toimintaa.

Kiitos.

Valtuutettu Kousa

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Arhinmäki on tehnyt tärkeän aloitteen. Kannatan asian palauttamista, joskin hienoisella varauksella siten, että terveyslautakunnassa aiheesta käytiin vilkas keskustelu ja terveyslautakunta päätyi kannattamaan nimenomaan pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen perintämahdollisuuden selvittämistä. Itsekin pidän hieman epärealistisena tai ei niinkään järkevänä, että Helsinki yksin lähtisi tätä asiaa edistä-

28.9.2011

mään. Toivon, että jos tämä asia palautuu valmisteluun, siinä myös otetaan huomioon se mahdollisuus, että pääkaupunkiseudun kunnat voisi tehdä tämäntyyppistä toimintaa yhdessä.

Sitten oikeastaan haluaisin ihan tähän järjestykseen kommentoida, tässä oli pieni epätietoisuus loppuun saakka siitä, mitä tarkalleen valtuutettu Arhinmäen palautusesitys koskee. Ihan yleisen kehittämisen kannalta haluaisin huomauttaa, että olisi hirveän paljon helpompaa, jos näissä palautusesityksissä hieman tarkemmin määriteltäisiin, mikä se ohje valmisteluun on, niin kuin aiemmin on käsittäakseni toimittu.

Valtuutettu Autti

Kiitos.

Tässä on tullut hyviä näkökohtia esille jo siitä, minkä takia tämä aloite tulee palauttaa. Kuten tiedetään, kaikkein heikoimmassa taloudellisessa asemassa olevat ja juuri niin kuin tässä tuotiin esille, sairaat henkilöt, esim. masennuksesta kärsivät, joutuvat usein siihen tilanteeseen, että heillä ei ole varaa maksaa näitä laskuja, kun heille ei yleensä tuoda kovin hanakasti esille sitä, että he voisivat hakea myös tähän maksuun alennusta taloudellisen tilanteensa takia. Sen takia nämä usein menevät tänne perintätoimistoon. Olen ihan samaa mieltä kuin tässä muutkin edellä olevat puhujat siitä, että ei voida ajatella sitä, että heikommissa asemassa olevien henkilöiden tarkoitus on se, että he edistävät kansainvälistä perintätoimistoa ja näiden saamia voittoja. Sen takia silloin kun me kävimme tätä läpi terveyslautakunnassa, itse toin esille juuri tämän, että tällainen pääkaupunkiseudun yhteinen perintätoimisto tulisi tutkia, sen mahdollisuudet.

Kuten tässä vastauksessa on tullut esille, tässä ei ole minkäännäköisiä numerotietoja eikä mitään muuta siitä, kuinka paljon henkilökuntaa tarvittaisiin. Me emme ole tutkineet myöskään sitä, että miten tätä voitaisiin pääkaupunkiseudun yhteistyönä tehdä, minkälaiset kustannukset siitä olisi. Aina täytyy ajatella myös sitä, että tässä tulee kunnan omille työntekijöille töitä sen sijaan, että se on tällainen kansainvälinen perintätoimisto. Sitten vielä se, että nämä voitot, mitkä tulevat, ei tässä pyritä siihen, ettei näitä maksuja tarvitse maksaa, vaan se, että kunta perii omat maksunsa ja sitä kautta saatavat tuotot käytetään kuntalaisten hyväksi. Sen takia kannatan, ja ehdottomasti oikeastaan on tärkeääkin, että tämä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden nimissä palautetaan tämä aloite uudestaan valmisteltavaksi.

28.9.2011

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan myös palauttamista. Tässä on hyvin tullut esille tämä maksujen kohtuuttomuus. Tämä on tehty tuolla Helsingin valtuustossa tämä aloite, mutta itse olen saanut myös eri puolilta Uttamaata, vastaavalaisia tapauksia tietooni on tullut. Eli ehdottomasti kannattaa miettiä myös nimenomaan pääkaupunkiseudun yhteistyötä tässä asiassa. Tässähän tavallaan kasautuu velkaa velan päälle näissä perintäkuluissa, ja se on täysin kohtuutonta. Niin kuin tuossa aikaisemmin sanoi jo valtuutettu Autti, niin kysehän ei ole siitä, että tässä yritettäisiin jotenkin päästä maksuista eroon, vaan kyse on siitä, että ne pitää hoitaa kohtuudella ja ajatellen niiden ihmisten tilannetta, joilla niin kuin täällä hyvin kuvattiin, saattaa olla joillakin sellainen tilanne, että laskun aukaiseminenkin on jo rankka ponnistus. Tässä on varmasti paljon mielenterveyspotilaita ja tällaisia ihmisiä, joilla ei kerta kaikkiaan sitä rahaa ole. Kyllä tämä täytyy ilman muuta saada kohtuullistettua.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Tämän systeeminhän pitää toimia järkevästi. Pitää nähdä siis se, että jos joku jättää maksamatta, tietysti muut kärsivät siitä asiasta. Totta kai tämän perinnän pitää olla jotenkin järjestetty niin, että se toimii ja luottotappiot minimoituvat. Mutta se, mikä tässä nykyisessä systeemissä on järjetöntä ja minkä takia kannatan todella voimakkaasti tätä palautusesitystä, on se, että nämä firmat, perintäfirmat, ovat oikeasti rosvo-firmoja, jotka pyytävät korkoja, jotka ovat aivan kohtuuttomia lainan pääomaan nähden. Ne ovat samalla apajalla kuin nämä vippifirmat.

Esimerkiksi meiltä jäi yksi lasten kirja palauttamatta, 15 euroa oli kirjan pääoma, lasku oli 59 euroa. Minulla on varaa se maksaa, mutta kuvitelkaa nyt minkälainen asiakaskunta kaiken kaikkiaan kirjastoilla tai terveyskeskusmaksujen tai muiden maksajilla on. Se ei enää ole kannuste saada sitä rahaa takaisin, mikä kuuluu yhteiseen kokkoon, vaan se on nimenomaan välistä vetoa, lisäarvon rakentamista epäoikeudenmukaisella periaatteella.

Jos me emme pääse tästä muuten eroon, mielestäni seuraavalla kilpailutuskierroksella kaupungin tulee asettaa korkokatto. Kohtuullinen korko ja katto, että mikä firma tekee sen sellaisella periaatteella, joka kelpaa kaupungin mielestä oikeudenmukaiseksi järjestelyksi. Tämä on

28.9.2011

minimi. Toinen homma on yrittää miettiä sitä, voiko se kaupunki itse organisoida tai yhdessä muiden kuntien kanssa. Mutta oli se alihankintana tai oli se omana toimintana, niin ei siitä lainan pääomasta voi sellaisia kiskurikorkoja tehdä. Mielestäni pitäisi tehdä laki, joka kieltää. Vippi-firmoja tällä hetkellä käsitellään, nämä pitäisi nämä perintäfirmat panna siihen samaan lakipykälään ja ruveta seulomaan kunnalla. Sitä en ymmärrä, miksi julkinen sektori ostaa näitä samoja palveluita miettimättä yhtään, mitä siellä paperissa lukee.

Valtuutettu Brax

Arvoisa puheenjohtaja.

Koska nyt puhutaan tästä perinnästä, en käy pikaluottokeskustelua enempää, vaikka valtuutettu Arhinmäki sitä kertoi. Viime vaalikaudella koronkiskonnin säännöt muutettiin, ja poliisilla on tutkinnassa useita koronkiskontajuttuja, mutta on sietämätöntä, että poliisilla on kestänyt käsittämättömän kauan, koska tämän uuden tuoreen koronkiskontasäännöksen, joka nimenomaan liittyi pikavippien törkeimpiin tilanteisiin, pykälä on ollut jo voimassa, niistä tehtiin välittömästi rikosilmoituksia, mutta tutkinta vain kestää ja kestää.

Mutta sitten tähän itse asiaan. Nyt minusta täällä on pidetty niin järkeviä puheita tämän palauttamisen puolesta, että on kyllä hämmentävää, jos nyt joku ei puhu toiseen suuntaan. Itse ainakin päädyn palauttamaan tätä, jos kaupunginjohdosta ollaan esittelemässä jotain, jota ei pystytä alkuunkaan puolustamaan tässä tilanteessa, semminkin kun tämä ajatus kaupunkien yhteistyöstä tekemisessä, siihen liittyy myös muita hyviä etuja.

Valtuutettu Kanerva

Arvoisa puheenjohtaja.

Arhinmäki on kyllä ihan oikealla asialla. Minun mielestäni nämä perintätoimistot ovat raadonsyöjiä, jotka käyvät heikompiensaisten kimppuun. Ihmetyttää, että kaupunki ei menettele sillä lailla kuin kaupungin pysäköinninvalvonta menettelee. Jos saat 50:n sakon ja jätät sen maksamatta, tulee 70, jätät sen maksamatta, se menee ulosottoon ja ulosotomies ottaa 7 euroa, vain 7 euroa, kun sen sijaan tällainen rahastusfirma, ei edes 70:llä selviäisi. Tuntuisi, että miksei kaupunki voi juuri tällä lailla menetellä, niin silloin ihmisillä olisi maksaa, että ulosotto ei tule

28.9.2011

heti edes kuukauteen tai kahteen. Kannatan todella Arhinmäen esitystä.

Valtuutettu Rauhamäki

Kiitos, puheenjohtaja.

Tuntuu hieman mopo keulivan täällä. En kannata palautusta. Jännittäviä puheenvuoroja sinänsä, koska voisi kuvitella, että ollaan aika lähellä tai ainakin aika reippaassa sanankäytössä, jos kutsutaan kumminkin laillisesti käsittääkseni toimivia firmoja rosvofirmoiksi. Käsittääkseni entinen oikeusministeri valtuutettu Brax voi korjata, käsittääkseni koronkiskonta on kielletty. Täällä käytettiin siitäkin termiä, että kiskotaan korkoa. Kuten kaupunginhallitus selvällä enemmistöllä jäsen Ojalaa lukuun ottamatta olivat hyväksymässä, täällähän todetaan vastauksessa, myös kirjasto- ja kulttuurilautakunta toteaa, että heillä ei ole resursseja kerätä näitä. Samoin todetaan, että tämä on Helsingin kaupungin rahasaatavien laskutus ja perintä on tehokasta ja taloudellista, tämä toiminta. Jonkinlainen ukaasihän näissä pitää olla, jonkinlainen pitää olla. Samaten sosiaalilautakunta totesi, että vähävaraisten sosiaalihuollon asiakkaiden oikeusturva ja maksujen kohtuullisuuden arviointi on ihan hyvin turvattu jo nykyisessä järjestelmässä. Sinänsä tämä keskustelu on tavallaan jännittävää, kun lukee tätä lautakunnankin perusnäkemystä, ja kun tämä keskittyy juuri siihen kaikkein vähävaraisimpiin tämä keskustelu.

Kyllä minä näkisin, että tässä ei ole minkäänlaisia perusteita palauttaa ja kaupunginhallituksen enemmistön mukaisella linjalla olisi syytä edetä. Pitää olla kumminkin tehokkaita tapoja kerätä näitä saatavia kaupunkilaisilta, jotta joku roti säilyy tässä kylässä.

Valtuutettu Taipale

Puheenjohtaja.

Kannatan palauttamista uudelleenvalmisteluun. Itse asiassa vedän tässä nyt aasinsillan tuohon edelliseen puheenvuorooni, jossa oli kysymys kestävästä hankintapolitiikasta, koska minä näen tämän asian siitä näkökulmasta. Tässä on kysymys perintäpalvelun hankinnasta ja kysymys siitä, millaista tahtoa kaupunki muodostaa tehdessään tällaista ostosta, haluaako se kehittää innovatiivisesti sellaista perintäpalvelua, joka toteuttaa myös sosiaalista kestävyyttä ja taloudellista kestävyyttä yhtä aikaa. Ei tietenkään ole kysymys siitä, etteikö niitä rahoja pitäisi

28.9.2011

saada takaisin ja ihmisten pitää maksaa korvauksensa, vaan kysymys on juuri siitä, miten se tehdään ja millaisilla ehdoilla ja millä tavalla, jotta se toteuttaa kaupungin omia arvoja ja tuo kaikille lisäarvoa.

Kiitos.

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Minun on nyt myönnettävä, että en ole tässä lyhyen 20 vuoden aikana, mitä täällä lähes olen ollut, tehnyt sellaista, mitä nyt aion tehdä. Eli olin kyllä kaupunginhallituksessa kannattamassa tätä esitystä, mutta osittain huonosti informoituna ja osittain senkin takia, että en ymmärtänyt näitä kaikkia puolia, minäkin olen sitä mieltä, että tämä kannattaa palauttaa. Ei niin, että tässä nyt keksitään kaupungille oma firma tämän asian hoitamiseksi, mutta niin kuin edellinen puheenvuoro kertoi, meillä on aika lailla suuriakin mahdollisuuksia hoitaa tämä sillä tavalla inhimillisemmin, että nämä maksut – firmat tekevät sen tietysti ihan laillisesti – ovat kohtuullisia suhteessa siihen hintaan, jota peritään. Nythän ne eivät voi sitä olla, jos ne ovat yli 100 % suurempia kuin se itse maksettava maksu. Näin tapahtuu myös muualla yhteiskunnassa. Mielestäni kyllä Helsingillä pitää olla tässä sauma neuvotella ja pohtia asiaa uudestaan.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan myös palautusta. Puheenvuoroissa puhuttiin tästä, että voisivatko toimeentulotuen asiakkailta suoraan siirtyä nämä maksut. En ole tietojärjestelmien asiantuntija, mutta mietin, että kun toimeentulotuki on viimesijainen tukimuoto ja on myös sellaisia ihmisiä, jotka saavat sitä vain kertaluontoisesti tai muutaman kerran, niin on aika suuri haaste tietojärjestelmille, että tällainen tieto siirtyisi ajantasaisesti. Mutta sinänsä ihan kiinnostava ajatus.

28.9.2011

Valtuutettu Brax

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Rauhamäki on tietysti oikeassa siinä, että siitä että miettii palauttamista ei seuraa, että hyväksyy kauaskantoisimmat ja lennokkaimmat tai suorastaan harhaanjohtavat puheenvuorot, joten varmuuden vuoksi kerrattakoon vielä: koronkiskonnan pykälää on nimenomaan kiristetty. Tämän alan, siis perintätoimen, lainsäädäntö on EU-lainsäädäntöä hyvin pitkälle. Siellä on myös hyvin tarkka valvonta siitä, että noudatetaan annettuja rajoja. Käsittääkseni myös joissakin puheenvuoroissa sekoitettiin korko ja se perintäkulu, joka on myös eduskunnassa käsitelty ja hyvän luotonantotavan ja toisaalta hyvän perintötavan asioita. Mutta siitä ei seuraa, että vaikka tämä toiminta on laillista ja välttämätöntä nimenomaan mm. hyvän maksumoraalin ylläpitämiseksi, etteikö voitaisi palautuksen yhteydessä tutkia sitä, mitä tehdä niille tilanteille, joissa ei ole kysymys maksumoraalista vaan kerta kaikkiaan sellaisista sairaus- tai sosiaalityötilanteista, joissa ei ihminen pysty huolehtimaan itsestään ja hänelle tulee lisää laskuja, joita hän ei pysty maksamaan.

Huomaan, että lautakunnat ovat katsoneet, että on mahdollisuuksia antaa anteeksi, mutta kyllä meidän monet köyhyystutkimuksemme viittaavat siihen, että näitä mahdollisuuksia ei sitten osata käyttää tai niitä ei riittävän automaattisesti osata myöntää silloin, kun on kysymys siitä, että ihminen ei osaa hoitaa asioitaan ja asiat menevät entistä pidemmälle solmuun siksi, että kukaan ei puutu siihen, että ne laskupinot ja perintäpinot kasvavat. Sen takia palautus antaa mahdollisuuden selvittää, olemmeko me tilanneet oikeita palveluita ja osaammeko me lajitella oikeat asiat perintätoimistot ja oikeat asiat johonkin muuhun perintään tai maksujärjestelmään.

Valtuutettu Koskinen

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Täällä oikeuspalvelun lausunnossahan on aika tarkkaan selvitetty, mitä nämä perintäkustannukset ovat. Eli lain 10 §:ssä todetaan, että maksumuistutuksesta saa periä korkeintaan 5 euroa, ja sitten jos perintäsumma on yli 250 euroa niin saa periä 21 euroa. Sitten kun yksityisiä saatavia peritään, siitä muistutuksesta saa periä 13,90, 12,90, 11,90, että minusta eivät nämä summat niin kauhean merkittäviä kyllä, nämä

28.9.2011

ovat lakisääteisiä. Te, jotka olette eduskunnassa, tähän voisitte puuttua näihin ja muuttaa, mutta nythän toimitaan sen mukaan, mitä laki sanoo.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Jos nyt yrittää sanoa tämän asian vähän selkeämmin, niin minä tarkoitan sitä tai omassa puheenvuorossani halusin sanoa, että periä toki pitää, koska se järjestelmä perustuu siihen, että velat maksetaan. Mutta se, että korko tai pikemminkin se perintäkulu nimenomaan, jota nämä ulkoistetut perintätoimistot nykyisellään perivät, kasvaa niin isoksi möykäksi, että se lopulta kaatuu veronmaksajien maksettavaksi hyvin monessa tapauksessa. Me tavallaan toisesta korista siirrämme rahaan nimenomaan perintätoimiston perintäkuluihin. Ja se tuntuu ei-järkevältä, ei pelkästään että se on kohtuutonta joidenkin yksittäisten ihmisten kohdalla, se on systeemin kannalta järjetöntä.

Sen takia meidän pitäisi miettiä sitä, jos se on alihankintasopimukseen perustuvaa, että me määrittelemme sen kilpailutuksen niin, samalla tavalla kun me voimme laatupisteitä antaa johonkin toisentyyppiseen kilpailutukseen, niin tässä tapauksessa määritellään ensimmäiseksi juuri se, mikä se perintäkuluosuus voi siihen lainan pääoman korkoon nähdä olla. Sitä kautta katsotaan, että mitä nämä erilaiset alihankintayritykset tarjoavat. Me saamme paljon paremman systeemin, joka on meidän kannaltamme toimiva. Mutta me emme pääse tähän, jos me emme palauta tätä kyseistä esitystä. Jos me haluamme viedä tämän eteenpäin, meidän täytyy nyt se palauttaa. Sen takia kannattaa kannattaa sitä palautusta.

Valtuutettu Moisio

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

En kannattanut palautusta kaupunginhallituksessa siitä syystä, että silloin jäsen Ojalan tekemä palautusesitys oli sidottu siihen, että Helsinki siirtää tämän asiakasmaksujen perinnän kokonaisuudessaan kaupungin omaksi toiminnaksi. Se ei ole mielestäni kaikkeinärkevin toimintatapa tässä asiassa. Sen sijaan olisin voinut kannattaa sentyyppistä palautusesitystä, jossa terveyslautakunnan lausunnonkin perusteella tutkittaisiin vaihtoehtoja siitä, että tämä tehtäisiin pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyönä ja etsittäisiin yhteisiä malleja, joka voi olla sitten joko omaa toimintaa tai mahdollisesti muualta ostettua toimintaa. Nyt eh-

28.9.2011

kä tässä viitaan myös tähän valtuutettu Kousan sanomaan siitä, että olisi hyvä, että näissä palautusesityksissä olisi se perustelu, vaikkakin vain ihan omaksi informaatioksi mukana, että tietää mitä on kannattamassa kun palauttaa asiaa. Sillä en kannata tätä palautusta, jos se tarkoittaa sitä, että se tulkitaan niin, että tämä pitäisi tuottaa kaupungin omana toimintana.

Valtuutettu Rauhamäki

Kiitos, puheenjohtaja.

Ajatellaanpa nyt sitten vähän teoreettisemmin. Jos kaupunki perustaisi tällaisen yhteisen perintätoimiston ja sillekin varmaan jonkin kokoinen kulurakenne syntyy, on kai itsestään selvää, että ne kulut kumminkin peritään joka tapauksessa niiltä, joiden johdosta sitä perintää tehdään. Ei kai, toivottavasti ei, kukaan ainakaan kuvittele niin, että ne tulisivat niiden, jotka laskunsa hoitavat säännöllisesti, niiden verorahoista nämä kulut korvattaisiin. Kyllä minun on vaikea nähdä, että tämä olisi ihan ainakaan kaupungin ydintoimintaa tai pääkaupunkiseudun kaupunkien ydintoimintaan kuuluva asia.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Jätin aivan tarkoituksella perustelut avoimeksi sen vuoksi, että nimenomaan näissä asiantuntijalautakuntien esityksissä tai lausunnoissa on annettu erilaisia vaihtoehtoja. En halua, että tässä lyödään lukkoon sitä, mikä on se paras mahdollinen tapa, vaan tämä palautus antaa mahdollisuuden käydä näitä erilaisia mahdollisuuksia läpi. Juuri sen vuoksi en halunnut laittaa mitään tiettyä mallia tähän, vaan haluan – ja toivottavasti valtuuston enemmistö haluaa – että harkitaan vielä toiseen kertaan se, olisiko mahdollista luopua siitä, että perintäfirmat, tässä tapauksessa Lendorf, veloittaa 30,06 euroa perintämaksua ja jos sitä maksua ei suoriteta, se lähetetään kuitenkin ulosottoviranomaisten perittäväksi. Että mitkä ne ovat ne innovatiiviset muut ratkaisut? Sen vuoksi tämä jätettiin nimenomaan auki, ettei tässä tarvitse mihinkään yhteen ainoaan malliin hirttäytyä.

28.9.2011

Valtuutettu Brax

Arvoisa puheenjohtaja.

Vielä kerran ja valtuutettu Moisio kantaan yhtyen, ajatus siitä, että automaattisesti alettaisiin kaupungin virkatoimena tehdä jotakin, kuten perintää, kaikissa tilanteissa, on käsittääkseni kustannusrakenteeltaan aivan pätkähullu. Periminen vaatii omaa ammattitaitoaan, siellä on aidot markkinat, siellä on osaamista, ja se vaatii tiettyjä tietojärjestelmiä. Sen sijaan nimenomaan tämä auki jätetty palautus mahdollistaa sen, että seuloimme, etsimme nämä ongelmatapaukset niin, että yhteiskunta kokonaisuutena pääsee halvemmalla, koska niissä tapauksissa, joissa ihminen ei pysty hoitamaan asioitaan, tämä kierre on katkaistava ajoissa. Tämä mahdollistaa silloin myös sen, että tämä pääkaupunkiseudun yhteinen tai eri kuntien järjestelmä käyttää yhä pääsääntönä tai alihankintana koko järjestelmässään ammattimaisia perintätoimistoja.

Mutta kyllä täällä kuultu on päivän selvää, että meillä on sosiaali- ja terveyspalveluiden piirissä ihmisiä, jotka ajautuvat sellaiseen laskutuskierteeseen, jota he eivät itse kuitenkaan missään tapauksessa lopulta maksa, vaan tavalla tai toisella veronmaksajat maksavat. Tämä silloin palautuksen yhteydessä saadaan arvioitua paremmin.

Aloite 8

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Tenkula on tehnyt tärkeän aloitteen. Tällainen aloite tai sen toteutuminen on tärkeä osa sitä prosessia, jossa tunnistamalla historian kipukohtia voidaan vapautua niiden aiheuttamista solmuista meissä itsessämme. Ulla-Maija Peltonen on tutkinut sitä, miten muistomerkit mahdollistavat suremisen. Kirjassaan "Muistin paikat. Vuoden 1918 sisällissodan muistamisesta ja unohtamisesta" hän kirjoittaa, että "historiallisen trauman käsittely edellyttää muistamista ja trauman aiheuttajan kriittistä kohtaamista". Muistomerkeissä historialliset tunnekokemukset tavallaan ulkoistuvat, ja siten ne helpottavat myös kivuliiden muistojen kantamista. Eli haluan vain kiittää tästä Tarja Tenkulaa.

Kiitos.

28.9.2011

Aloite 10

Ledamoten Thors

Arvoisa puheenjohtaja.

Pia Pakarinen oli aloitteessaan monessa mielessä oikeassa, eli tavallaan hänen ratkaisunsa olisi ollut paremmin kuin mihin nyt ollaan muuten päädytty. Tällaista palautetta olen saanut hyvin paljon esim. Helsingin turistioppailta. Tiedämme, että Temppeliaukion kirkko on todella yksi sellainen kohde, johon tullaan kaukaakin katsomaan.

Mjölken är spilld. Vi lever enligt de beslut som nu har gjorts, men jag hoppas att man följer med de här följderna, hur mycket besökare vi får till Tempelplatsen och hur mycket besökare vår stad får i övrigt.

Eli Pia oli oikeassa, se oli hyvä ratkaisuehdotus, mutta päätetty mikä päätetty. Seurattakoon esim. myös oppaiden huolia siitä, kun ei ole varsinaista pysähtymispaikkaa niin lähellä kirkkoa, että miten se vaikuttaa myös turistivirtoihin Helsingissä.

Valtuutettu Pakarinen (vastauspuheenvuoro)

Kiitän valtuutettu Thorsia kauniista sanoista, itse samaa mieltä. Se alkuperäinen ehdotukseni, missä ajatuksena oli, että jättöpaikka olisi lähellä kirkkoa, olisi ollut parempi, mutta kuten sanottu, nyt mennään näillä ja katsotaan, miltä ensimmäisen kesän jälkeen näyttää.

Aloite 13

Valtuutettu Bergholm

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Bryggare on kiinnittänyt huomiota erinomaisen tärkeään asiaan. Kiinteistöomaisuuden luovutusta koskevista periaatteista puhutaan erittäin isoista rahasummista välittömästi ja näiden periaatteiden mukaan toimittaessa myös välilliset, taloudelliset ja muut arvot ovat mittavat. Kaupunginhallituksen vastauksessa kahdessa viimeisessä kappaleessa on muotoiluja, jotka hieman hämmästyttävät ja kummuttava isompaakin kulkijaa. Toiseksi viimeisessä kappaleessa todetaan aika lailla jyrkästi, että ”kestävän taloudenpidon kannalta kaupungin on järkevää luopua järjestelmällisesti sellaisista rakennuksista ja

28.9.2011

osakemuotoisista tiloista, joiden omistaminen ei ole tarkoituksenmukaista sen ydintehtävien hoitamisen näkökulmasta”. Tässä on aika lailla olennaista, miten eri sanat sitten määritellään, jos tämä virke otettaisiin kertakaikkiseksi ohjenuoraksi.

Sitten viimeisessä kappaleessa kiinteistölautakunta ilmoittaa, että ”kiinteistövirasto valmistelee tarkennetut kiinteistöomaisuuden luovutusta koskevat periaatteet, jotka tuodaan aikanaan erikseen luottamushenkilökäsittelyyn”. Tämä viimeinen virke voidaan tietysti ymmärtää myönteisenä kantana valtuutettu Bryggaren hyvän aloitteen edistämiseksi tai toteuttamiseksi. En tässä tee mitään palautusesitystä tai pontta, totean vain, että kysymys on niin olennaisen tärkeästä strategisesta asiasta, että näiden periaatteiden päivittäminen aikanaan tulee tehdä tässä salissa ja luonteva hetki sille on, kun valtuustostrategiaa seuraavan keran, luultavasti 2013 päätetään.

Kiitoksia.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja.

Täytyy sanoa, että voin yhtyä valtuutettu Bergholmin näkemyksiin tästä tekstistä. Minun täytyy myöntää, että kaupunginhallituksessa, kun valmistuin sinne kokoukseen, en näitä viimeisiä kappaleita näin dramaattisina lukenut, mutta nyt kun niitä tarkemmin tarkastelee, kiistatta näin on. Kysymyshän on tietysti siitä, niin kun julkisuudessakin on ollut esillä, että olisi aivan järjetöntä kaupungin lähteä nyt kiinteistöjä myymään pilkkahintaan. Kun markkinoilla tiedetään, mitkä kiinteistöt olemme valmiita myymään, nythän on jo näkyvissä, että jos ne menisivät kaupaksi, ne menisivät kaupaksi selvästi alihintaan. Tässä suhteessa kaupungilla ei saa olla nyt mitään erityistä hoppua päästä näistä tietyistä kiinteistöistä eroon vaan odottaa rauhassa, että hinnat vastaavat tai ovat ainakin vähintään kohtuullisella tasolla.

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuo valtuutettu Ojalankin puheenvuoro sisälsi voimakkaan poliittisen kannan siitä, missä vaiheessa ja miten kiinteistöpolitiikkaa hoidetaan. Minua on lähinnä tässä vuosien mittaan aina mietityttänyt se, että tänne valtuustoon tuodaan ilman muuta kaikki mittavat kiinteistökaupat

28.9.2011

pohdittavaksi yksi kerrallaan aikoina, jolloin suhdannesyistä tilanne on kiinteistömyynnin kannalta tai kiinteistöomaisuuden myynnin kannalta ehkä loistava, joskus vähän heikompi ja niitä pohditaan sitten aina irrallaan kokonaisuudesta.

Tiedämme myös samalla sen, että tulevaisuudessa kaupungilla on aika valtavia haasteita uusien kaupunginosien rakennuttamisen kanssa, kiinteistövirastolla ja lautakunnalla tulee olemaan valtavasti työtä saada aikaan sellainen siedettävä, kohtuullinen kokonaisuus. Meillä on aika kova kiirekin ja vauhti on hurja, matkalla itään rakennamme paljon, teemme paljon julkista omaisuutta, kaavoitamme myös asuntoja. Mielestäni tämä asia on erinomaisen iso poliittinen kysymys, se on yksi suurimmista poliittisista kysymyksistä, mitä täällä voidaan ratkaista. Sitä ei voi ratkaista sillä, että hetkittäin täällä pohditaan, onko yksi tavara kaupan tai yksi talo kaupan tai yksi maaomaisuus kaupan.

En tietenkään tarkoita tässä sitä, että maapoliittinen ohjelma olisi hirvitävän tiukka, yksilöity "ota tai jätä" -pohdinta, vaan se on pohdinta siitä, millä tavalla täällä tehdään ja missä ne päätökset tehdään. Tämän salin pitää olla tarkasti valveilla ja tiedossa siitä, millä tavalla kiinteistöomaisuutta kaupungissa tehdään. Helsingin kaupungin tase on valtava. Meillä on valtavasti kiinteistöjä omistuksessa, ja olen myös sitä mieltä, että meidän tulee ajoittain ja toivon mukaan siinä seuraavassa mahdollisessa strategiapaperissa pohtia, että olisiko todellakin syytä katsoa, missä määrin se kaikki kiinteistöomaisuus, joka meillä on, missä määrin me haluamme sitä omistaa.

Toisaalta, meillä on ollut myös perinteitä olla osallistumatta etuosto-oikeuspaikoissa. Jostain syystä olemme olleet sitä mieltä, olemme seuranneet niitä kauppoja. Onneksi joskus on tullut paikka, jossa olemme sitten käyttäneet sitä etuosto-oikeutta hyväksemme. Sekin on tapahtunut enemmän ja vähemmän virkamiesten pohdinnan kautta, hyvien virkamiesten onneksi. Tästäkin asiasta voisi pohtia myös poliittisemmin asiaa. Tavoitteeni on siis vain tuoda se tänne teille kaikille, meille kaikille päätöksentekoon niin, että yhdessä korkeimmalla mahdollisella tasolla tätä asiaa päätämme.

En minäkään halua tässä nyt palauttaa, mielestäni tämä loi odotuksia tämä viimeinen lause sen suhteen, että me saamme tämän käsittelyn. Ennen kaikkea ryhmien poliittisen johdon pitää mielestäni muistaa, että nämä ovat niitä asioita, jotka oleellisesti vaikuttavat myös budjettiin monella tavoin. Suomessahan kiinteistövero ei ole näytellyt sellaista roolia kuin monessa muussa maassa maailmalla, mutta veikkaanpa, että sen osuus ja rooli kasvaa tätä kautta. Se, millä tavalla omistamme tai

28.9.2011

keräämme vuokratuloja esim. verojen kautta, muuttuu, ja pitää muistaa, että se kiinteistövero ainakin tähän saakka on tullut vielä kuntien laariin.

Kiitos.

Aloite 14

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sosiaali- ja terveyslautakunta ovat molemmat parhaan kykynsä mukaan vastannut aloitteeseemme, että pitäisikö Helsingillä olla oma mielenterveys- ja päihdeohjelma. Lautakunnat ovat todenneet kuitenkin, että he noudattavat tätä kansallista mielenterveys- ja päihdesuunnitelmaa vuosille 2009–2015, joka on siis suunnitelma laadittu 2009. Se on nimeltään ”Mieli 2009”, ja siinä on 18 kohtaa. Nyt Helsinki on ottanut tästä ohjelmasta 18 kohdasta 6 kohtaa ja alkanut toteuttaa niitä, mutta nämä kohdat ovat mielestäni hyvin yleisluontoisia, joten Helsingin päihdesuunnitelma ei ole toistaiseksi tyydyttävä.

Eräs hyvä uudistus, mitä on toteutettu on se, että sosiaaliviraston hallitsemista A-klinikoista on päihdehoitajia siirretty terveysasemille, mutta mitä on seurauksena? A-klinikat ovat nyt ilman hoitajia, ja siellä ei ainakaan ole lääkäreitä, koska lääkärit ovat irtisanoutuneet A-klinikoista, tai sitten käytetään vuokralääkäreitä. Nyt sosiaalityöntekijä katsoo päihdelähetteen, valitsee hoitopaikan, valvoo myös näiden potilaiden lääkityksen, ja lääkäri on vain konsultti, jos häntä on ollenkaan.

Sektoriajattelu on mennyt hyvin pitkälle myös huumeidenkäyttäjien korvaushoidossa. Sosiaalivirasto kilpailutti korvaushoidon viime keväänä, ja yllätys, yllätys, Helsingin diakonissalaitos teki kaikkein halvimman tarjouksen. Korvaushoito on järjestetty sen toimesta Helsingin Munkkisaassa, ja tästähän onkin tehty tämä MTV:n ohjelma 45 minuuttia, missä nähdään, että näitä korvauslääkkeitä myydään nyt kadulla. Helsingillä olisi erinomainen tilaisuus järjestää mielenterveys- ja päihdepalvelut yhdessä organisaatiossa, koska meillä on jo oma psykiatrinen klinikka Auranmäellä. Tähän asiaan kiinnittää huomiota myös muutama tunti sitten käsittelyssä ollut kestävän kehityksen toimintaohjelma.

28.9.2011

Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Korvaushoitolääkkeitä kyllä myydään kadulla mutta ei niitä korvaushoitolääkkeitä. Ne eivät ole peräisin tästä Suomen virallisesta korvaushoitajärjestelmästä, koska niitä ei saa mukaansa, vaan ne ovat peräisin apteekkikaupasta Pariisista tai Virosta. Ne ovat aika paljon seurausta myös siitä, että ihmiset joutuvat tuomaan näitä lääkkeitä sen takia, että eivät saa niitä virallisesta järjestelmästä. Ja kun he joutuvat matkansa itse kustantamaan, lentolipun saa hyvin maksetuksi sillä, että tuo kaverillekin.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Asko-Seljavaara on tarttunut tärkeään asiaan. Runsas kaksi valtuustokautta sitten tein itsekkin aloitteen Helsingin kaupungin mielenterveysohjelman laatimiseksi, ja sellainen sitten laadittiinkin. 2000-luvun alussa yhteisöverouudistus kuitenkin aiheutti kaupungille yllättävän vyönkiristuksen, minkä takia ohjelman toteuttaminen jäi tyngäksi. Toivoisinkin, että vanha ohjelma kaivettaisiin esiin ja tarkistettaisiin, mitä sieltä voisi vielä toteuttaa ja mikä tarvitsisi päivittää.

Kiitos.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja.

Kunhan edes mielenterveys- ja päihdepotilas, joka useimmiten on se sama ihminen, hoidettaisiin yhden viranomaisen tahosta Helsingissä. Helsinki on irtisanonut ulkoa ostettavia palvelupaikkoja, samalla mielenterveys- ja päihdelääkärien erikoistumisen paikat ovat vähentyneet ja hoito on tietyllä lailla jäänyt ohjelmien taakse. Kysymys on ihmisten hoitamisesta, se ohjelma ei nyt tällä hetkellä terveystieteiden ja sosiaaliviraston yhteistyössä kovinkaan hyvin hoidu.

28.9.2011

Aloite 15

Valtuutettu Helistö

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vähän puhutaan nyt tylsää asiaa eli huumepolitiikkaa, tosin äskeisissäkin puheenvuoroissa sitä sivuttiin. Olen tehnyt aloitteen jokin aika sitten, sellaisen aloitteen, että Helsinki eroaisi sellaisesta järjestöstä, jonka nimi on "Cities Against Drugs". Noin vuosi sitten kuulin ensimmäistä kertaa, että Helsinki on tämän yhteisön jäsen. Aidosti ihmettelin, minkä takia Helsinki on nyt tällaisen koko lailla konservatiivisen ja ehkä vähän taaksepäin katsovan järjestön osana.

Euroopassa toimii kaksi järjestöä, kaupunkien yhteenliittymää, jotka käsittelevät kansainvälisiä huumausaineasioita. Toinen on tämä Cities Against Drugs, ja toinen on tällainen European Cities on Drug Policy. Lyhyesti jos näitä kahta järjestöä vertailee, voisi sanoa, että tämä ensimmäinen järjestö on sellainen porukka, joka perustaa tiukkaan kontrolliin ja huumeettoman yhteiskunnan utopiaan ja joka ehkä tätä taustaa vasten myös ymmärtää huumeidenvastaisen sodan aika konkreettisesti. Tämä toinen järjestö, European Cities on Drug Policy, taas on sitten liberaalimpi. He ehkä perustavat toimintansa haittoja minimoivaan toimintaan.

Mm. kaksi keskeistä kansainvälistä toimijaa, kansainvälinen huumepoliittinen komissio YK:lle jättämässään raportissa ja YK:n ihmisoikeusraportoija myös YK:lle jättämässään raportissa on vakavasti puhunut sen puolesta, että pitäisi pyrkiä oikeastaan pois tällaisesta rankaisevasta huumesotamallista ja päätyä dekriminalisointiin ja huumausaineiden käytön valvottuun laillistamiseen. Mielestäni näitä äänenpainoja kannattaisi vakavasti myös kuunnella.

Keväällä entinen apulaiskaupunginjohtaja Paula Kokkonen yhden kaupunginhallituksen kokouksen yhteydessä ihan vilpittömästi tuli minulta kysymään tai kanssani juttelemaan, että "miksi sinä Kimmo olet nyt tehnyt tällaisen aloitteen, missä haluat pois Helsingin tällaisesta huumausaineita vastustavasta työstä?" Minä kyllä vastasin hänelle, että "minä en missään nimessä sitä halua, mutta haluaisin käyttää resurssit ehkä tehokkaammin ja ehkä vähän paremmin". En nyt millään lailla halua leimata näitä järjestöjä, mutta tämä European Cities Against Drugs on keskeisesti sanottaisiinko vanhan Neuvostoliiton, siitä irtaantuneiden maiden, Itä-Euroopan pääkaupunkien ja Pohjoismaiden pääkaupunkien yhteisö, kun taas esim. tämä toinen järjestö, European Cities on Drug Policy, on laajemmin eurooppalainen yhteisö, missä myös

28.9.2011

Länsi-Euroopan ja Etelä-Euroopan maat ovat kokonaisvaltaisesti mukana.

Tiedän, että tämä Cities Against Drugs oli eräällä lailla Paula Kokkosen lempilapsi, hän itse oli myös tämän järjestön hallituksessa mukana. Ja oikeastaan tahonkin valtuustolle ja nykyiselle apulaiskaupunginjohtajalle jättää pohdittavaksi sen, että olisiko nyt esim. terveystieteiden järkevää myös toimia tämän toisen yhteisön äärellä tai vaikka sitten josain vaiheessa jättäytyä tästä konservatiivisestakin järjestöstä pois. Helsingillä on hyvät mahdollisuudet kansainväliseen yhteistyöhön huumeaineiden vastaisessa työssä EU:n alla, European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction -yhteisön piirissä.

Kiitos.

28.9.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Minerva Krohn
puheenjohtaja
ordförande

Tiina Teppo
päättövalmisteluyksikön päällikkö
chef beslutsberedningsenheten

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Nina Suomalainen
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Jorma Bergholm
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot